

הכנסת

הכנסת העשרים-והמש
מושב שלישי

פרוטוקול מס' 149
מישיבת הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי
ופרוטוקול מס' 89
מישיבת הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים
יום שלישי, ז' בסיון התשפ"ה (03 ביוני 2025), שעה 11:07

סדר היום:

<< נושא >> ריבוי עדויות על פגיעה מינית טקסית מאורגנת וטיפול רשויות המדינה << נושא >>

נכחו:

חברי הוועדה:

פנינה תמנו – היו"ר, יו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי
נעמה לזימי – מ"מ היו"ר, יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים
מירב בן ארי
אלי דלל
שלי טל מירון
שרון ניר
יואב סגלוביץ'
מטי צרפתי הרכבי

מוזמנים:

סנ"צ ענת יקיר	–	רמ"ד נפגעי עבירה ומשפחה, משטרת ישראל
רפ"ק אורית דנין	–	ר' חו' עבירות מין, משטרת ישראל
הלה נויבך	–	מנהלת התחום המשפטי, איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית בישראל
אורית סוליציאנו	–	מנכ"לית, איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית בישראל
ליה קוק	–	מנהלת מרכז הליווי לילדים נפגעי עבירה, המועצה לשלום הילד
ד"ר נעמה גולדברג	–	מנכ"לית, עמותת לא עומדות מנגד - לנשים במעגל הזנות
אפרת רותם	–	מנהלת חטיבה ארצית, איגוד העובדות והעובדים הסוציאליים, ההסתדרות החדשה
רבקה ליאון זדה	–	רכזת מדיניות חברתית, איגוד העובדות והעובדים הסוציאליים, ההסתדרות החדשה
סתיו אלה	–	בונות אלטרנטיבה
ד"ר דניאל ברום	–	מנכ"ל, מטיב - המרכז לפסיכותראומה
רוחמה גמרמן	–	יו"ר, פורום של תקווה
רותם אלוני	–	עורכת דין, מייצגת נפגעות עבירה
דניאל שרון	–	תחקירן, מגזין בראשית
נועם ברקן	–	עיתונאית, ישראל היום
יעל אריאל	–	נפגעת פגיעה טקסית, יזמת ומפיקת אתר נפגעי פגיעות טקסיות בישראל
נחמה תאנה	–	נפגעת ומנהלת מאבק ציבורי בתחום

ישיבה משותפת של הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי
והוועדה המיוחדת לענייני הצעירים
03/06/2025

ע' – ניצולה	–	ניצולה
יעל שטרית	–	נפגעת פגיעות מיניות טקסיות
ר' – הורה לילדים שעדיין קורבנות פדופיליה, נאבקת נגד פגיעות שעדיין מתבצעות	–	הורה לילדים שעדיין קורבנות פדופיליה, נאבקת נגד פגיעות שעדיין מתבצעות
יפעת רומן רזיאל	–	תומכת ומלווה של נפגעת פגיעות טקסיות
איילת השחר סיידוף	–	יו"ר, אימהות בחזית
אופיר אנגרסט	–	אחיו של מתן אנגרסט שחטוף בעזה
חגי אנגרסט	–	אביו של מתן אנגרסט שחטוף בעזה
חנה כהן	–	דודתה של ענבר היימן שנרצחה ומוחזקת בעזה

משתתפת באמצעים מקוונים:

טס מאיר – שחקנית

ייעוץ משפטי:

ענת מימון

מנהלת הוועדה:

דלית אזולאי – מנהלת הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי
דפנה סידס כהן – מנהלת הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים

רישום פרלמנטרי:

נועם כהן, חבר תרגומים

רשימת הנוכחים על תואריהם מבוססת על המידע שהוזן במערכת המוזמנים הממוחשבת. ייתכנו אי-דיוקים והשמטות.

<< נושא >> ריבוי עדויות על פגיעה מינית טקסית מאורגנת וטיפול רשויות המדינה >> נושא
<<

<< דובר >> היו"ר פנינה תמנו: <> דובר >>

בוקר טוב ושלום לכולם, גם לאורחות ולאורחים, בוקר טוב לחברות הכנסת. חברת הכנסת נעמה לזימי, מי שדחפה וקידמה את הדיון הזה, אני רוצה להודות לך. לנציגי המשרדים. לפני שאנחנו ניגשים לדיון עצמו, לנושא עצמו, אנחנו נזכיר ולא נשכח שהיום 606 ימים למלחמה, 606 ימים שמיטב בנינו ובנותינו מחרפים את נפשם בעזה ובכל החזיתות.

<> דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): <> דובר >>

יש לנו שלושה נופלים.

<> יור >> היו"ר פנינה תמנו: <> יור >>

יש לנו שלושה נופלים: סמ"ר עומר ואן גלדר, סמ"ר אופק ברהנה, וסמ"ר ליאור שטיינברג. גיבורים, צעירים, יפים.

<> קריאה >> קריאה: <> קריאה >>

יש גם 30 פצועים.

<> יור >> היו"ר פנינה תמנו: <> יור >>

הרבה מאוד פצועים.

<> קריאה >> קריאה: <> קריאה >>

כן, מתוכם כמה מאוד מאוד קשה.

<> יור >> היו"ר פנינה תמנו: <> יור >>

שלושה פרחים, גיבורים, בנים. שלוש משפחות שהבוקר הזה הוא בוקר ארוך עבורן. ואומנם השגרה שלנו נמשכת, אבל יש מי שבעבורם השגרה נעצרה ואי אפשר שהלב לא יבכה עם היוודע הבשורה הבוקר. הזכרת את הפצועים, אנחנו מקיימים פה הרבה מאוד דיונים גם על הפצועים, משפחות הפצועים, נשות ואימהות הפצועים. התמודדויות שאין לתאר. מכאן אני רוצה לשלוח את התנחומים שלי, של כל מי שנמצאת כאן, ויחד עם ישראל לחזק את המשפחות ולחבק אותן, המעט שאנחנו יכולים, ובעזרת השם להיות ראויים להם.

זה גם 606 ימים ש-58 חטופים וחטופות, חיים ומתים, נמצאים בעזה. תכף תיכנס לכאן משפחתו של החייל מתן אנגרסט שנמצא בשבי. המעט שאנחנו יכולים, יחד עם צוות הוועדה, יחד עם חברות הכנסת היקרות, זה לתת להם את הבמה, להמשיך ולהיאבק לצידם, ולא לשכוח שזו החובה שלנו להציל אותם, לממש את מצוות פדיון שבויים ולזכור שעל אף שכביכול עולם כמנהגו נוהג, לא, 606 ימים עולם כמנהגו לא נוהג ואסור שינהג.

עד שהמשפחה והחברים של מתן ייכנסו ויהיו איתנו ואנחנו ניתן לזה את תשומת לב הנכונה, הראויה והמכבדת, אני אזכיר שאנחנו התכנסנו, כאמור, לנושא חשוב, חברת הכנסת ניר, טל מירון, נעמה, לגבי ריבוי עדויות של פגיעה מינית טקסית מאורגנת וטיפול הרשויות בעניין הזה.

עכשיו אני רוצה לומר תודה למשפחתו של מתן, לחגי ולאופיר, בואו תשבו, יקרים, ולחברים, לדודה היקרה מירב, שנמצאים איתנו. כולנו ראינו את הסרטונים, שמענו על המצב של מתן ועל חטופים אחרים, והתמונות המזעזעות.

חגי, אתה רוצה לפתוח? אופיר?

<< אורח >> אופיר אנגרסט: << אורח >>

תודה לפנינה, לנעמה, שרון, מירב, תודה על הכול. כבר אי אפשר, אי אפשר להמשיך הלאה, אי אפשר. תסתכלו על המיצג הזה, זה לא רק מיצג, זאת המציאות שקורית עכשיו בעזה לאח שלי במנהרות. אח שלי ברגעים האלה ככה פצוע, חבול, עובר חקירות ועינויים. ואנחנו לא יכולים לנרמל את זה, אסור לנו ואנחנו לא יכולים להמשיך לסדר היום, זה לא הגיוני. אח שלי ברגעים האלה עובר חקירות ועינויים, מכות וחשמולים, שכולנו ראינו את העדויות, במצב הכי קשה. ברגעים אלה מרביצים לאח שלי. אח שלי, שרק יצא מחובתו ומרצונו לשמור על המדינה ועלינו ב-7 באוקטובר.

איך זה הגיוני שהכול ממשיך רגיל ומתן עדיין שם? החיים שלנו נגמרו מזמן, אין לנו חיים, אנחנו לא יכולים יותר להמשיך ככה שהכול רגיל ואח שלי שם. אני לא יכול יותר להמשיך ככה, אני לא יכול. אנחנו כבר מחוקים ומיואשים וגמורים.

בעסקה הקודמת הבטיחו לנו שמתן עומד לצאת. אמרו לנו, אתם יכולים להיות רגועים, מתן פצוע ויש לנו את העדויות עליו ומתן עומד להשתחרר ברשימה ההומניטרית, זה מה שראש הממשלה אמר לנו. עברו החודשים, אנחנו שתקנו, השתיקו אותנו, אמרו לנו, אתם משפחה של חייל, אתם צריכים לשתוק, אתם צריכים להישאר עם פרופיל נמוך כדי שמתן יצא. שתקנו, וזאת התוצאה, מתן לא השתחרר ומתן עדיין שם.

מתן פצוע, מעונה, עם נכויות ביד, שברים בכל הפנים. לפני חודשיים פורסם הסרטון של אח שלי משבי החמאס, רואים בסרטון בן אדם שאני לא מכיר אותו, אני לא ראיתי בחיים את אח שלי ככה, לא ראיתי אותו, בחיים הוא לא היה נראה ככה, שבור, פצוע, מחוסר תקווה. אנחנו צריכים לקום ולהגיד די, לא יכול לקרות מצב יותר שאנחנו משאירים חיילים מאחור. בכל העסקאות הקודמות חייל אחד לא יצא, חייל אחד המדינה לא החזירה.

איך זה הגיוני? איך במקום שהחיילים יהיו הראשונים שיוצאים, מתן נשאר מאחור פצוע ומופקר? איזה מסר עובר כלפיי כמלש"ב שעומד להתגייס בעוד שנה? האם המדינה באמת תעשה הכול עבורי או תשאיר אותי להירקב ככה, אחרון בתור? מה המסר לי? איזה מסר עובר לי ולמלש"בים שמסתכלים עכשיו ואומרים, על איזו מדינה נצא לשמור? מדינה שלא תחזיר את האחים שלנו? איזו? אני לפחות יכול להגיד, ואני חושב שזו סיסמה של כל עם ישראל, אנחנו עם שלא מפקיר פצועים בשטח. כרגע המדינה מפקירה את אח שלי ואח שלי פצוע, מופקר מאחור, אח שלי נשאר מאחור.

נפגשתי עם ראש הממשלה, ראש הממשלה אומר לנו, אני לא מכיר בפציעות של מתן, אם הייתי מכיר בפציעות של מתן, מתן כבר היה מזמן בחוץ, אני הייתי מתעקש עליו ברשימה ההומניטרית. איך זה הגיוני שראש ממשלה לא יודע על חייל שבמשמרת שלו נחטף? איך זה הגיוני? איך זה יכול להיות? במקום לשים את החיילים בראש ובראשונה.

והיום, כשהתבררנו על נפילתם של עוד שלושה גיבורים שיצאו להחזיר את אח שלי הביתה, זה פשוט לא נתפס, וצריך לעשות לזה סוף. זה לא הגיוני שחיילים ימשיכו להיהרג כשיש מתווה להחזיר את כולם והמדינה בוחרת בכל יום מחדש שלא להחזיר את כולם. אני לא ראיתי דבר כזה. המדינה אומרת, אנחנו רוצים רק חצי, אנחנו לא רוצים את כולם, אנחנו רוצים רק חצי מהחטופים.

בשבוע שעבר כשהיינו כאן נפגשתי עם ניר ברקת, אמרנו לו, איך זה ייתכן שהמדינה רוצה רק חצי מהחטופים? הוא ענה לנו, זה מחיר המלחמה, זה מחיר המלחמה, להשאיר את מתן מאחור, זה מחיר המלחמה, שעם ישראל ישאיר את מתן מאחור. אנחנו לא ניתן לדבר כזה לקרות בחיים. אני יודע ומחונך שהחיילים הגיבורים שלנו הם לפני הכול, ולחיילים הגיבורים האלה צריך להתייחס בכבוד. ואח שלי עכשיו יושב מול הטלוויזיה וצופה בנו, צופה בממשלה, צופה במדינה ורואה אמירות "לא בכל מחיר צריך להחזיר אותי הביתה". מה הוא אמור לחשוב לעצמו? אולי להתאבד? אולי לפצוע את עצמו? אולי לנסות לברוח כמו עומר שם טוב שרצה לברוח ואז בשנייה האחרונה אמר, אני לא רוצה בגלל שאני לא יודע איך לצאת מהמנהרה והמחבלים בטוח יהרגו אותי?

מה צריך עוד לעשות כדי להסביר ולהראות ולהמחיש את המציאות הקיימת? מה אנחנו, המשפחות, עוד יכולות לעשות? אין, נגמרו לנו כבר המילים, נגמרו. תתעוררו על עצמכם, תתעוררו, זה המאני טיים, עכשיו, עכשיו. ואני כאן ודורש, ובזה אני אסיים, שלא תקרה יותר עסקה ללא מתן, החייל הגיבור, לא יהיה דבר כזה יותר. אנחנו עם שלא משאיר פצועים בשטח והחיילים הם בראש ובראשונה, ועכשיו תור המדינה להחזיר את אח שלי החייל הגיבור בדגל ישראל הכחול לבן, עכשיו, עכשיו הביתה. תודה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אופיר, את אחי אנוכי מבקש, את אחי אנוכי מבקש, ואני מבקשת שלא תאבדו את התקווה. אנחנו נמשיך לדרוש איתכם את כל החטופים. אני יודעת שזה קשה לשמוע את זה אחרי 606 ימים, אבל אני יודעת כמה אתם נלחם. ואח צעיר וקטן ממתן, בן כמה אתה? 18?

<< אורח >> אופיר אנגרסט: << אורח >>

17.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

17. אני יודעת שזו סיטואציה בלתי אפשרית, אבל חגי, אתה גידלת ילד לתפארת ואני רואה אותו נלחם פה 606 ימים כמעט בכנסת. אנחנו רוצים, באמת, אנחנו מבקשים גם לחזק אתכם, אנחנו נמשיך להיאבק יחד איתכם. ולערוץ הכנסת אני רק אבקש, המיצג של החברים ושל המשפחה הוא מאוד מאוד חשוב להם, גם לאפשר להם שזה ייראה לעיני כל עם ישראל שצופה בדיון הזה. בבקשה, חגי.

<< אורח >> חגי אנגרסט: << אורח >>

קודם כול, אני רוצה להשתתף בצער המשפחות של הנופלים שנמצאים שם כדי לנסות לחלץ את אחיהם, את החטופים. התעוררנו ב-7 באוקטובר לפרויקט חיינו, עזבנו את העבודות שלנו ויש לנו משימה אחת, להתעסק בהצלת החיים של הבן שלנו שנמצא בגיהנום ולהשאיר את הילדים שלנו, אנחנו גידלנו בית של לוחמים, להשאיר את כולם שפויים, להגיע לנקודת הסיום הזאת שכולם נשארים בחיים ושפויים.

אני אבא של לוחם, של מתן אנגרסט שעשה רבות ב-7 באוקטובר, הציל המון חיים, נלקח בשבי בליניץ' מאוד אלים, ראה את החברים שלו נהרגים, הוא השורד היחיד מנחל עוז. אנחנו תיחקרנו את החוזרים ועלינו על מחדלים גדולים מאוד של המדינה, שעוד פעם, מתן היה אמור להיות כבר בבית מזמן, ואם לא היו מחדלים, הוא כבר הוא היה פה, יכול להיות שהוא היה מעיד.

הוא נמצא במצב קשה, במצב של סכנת חיים. קיבלנו עדויות מזעזעות שכנראה במהלך השבוע עוד נחשוף אותו. עוד פעם, העדויות הקודמות היו עדויות לייט. אנחנו נחשוף, הוציאו אותו כמה פעמים מהמנהרות כדי שהוא יוכל לנשום. העירו אותו עם מכות חשמל, הוא קיבל מכות חשמל, הוא איבד הכרה והעירו אותו עם זה. יש לנו המון עדויות מאוד קשות. אני מתפלל שהבן שלי, יש לו כפכפים, שלא קר לו. אבל הוא נלחם כמו גבר עד הרגע האחרון והוא עשה את הכול והם ידעו שהם יוצאים לקרב ולא בטוחים שהם יחזרו. אבל כן, אנחנו הגענו לפה.

אני מודה לכל מי שאיתנו, לכל הבנות המדהימות האלה שנמצאות איתנו ועוזרות בכל דבר, לח"כים. יש לנו המון אנשים טובים במדינה, אנחנו מרגישים את החום של כולם ומקווים שביום שאחרי כולנו נשאר מאוחדים. ולמי שיש ספק, אנחנו נצליח להביא את מתן, אנחנו לוחמים, ומתן יחזור לפה כמו גיבור, וכל ה-58, החיים והחללים, עד עכשיו המדינה לא הוציאה אפילו לא חייל אחד כחול לבן, לא חייל ולא חלל שהוא חייל, ואנחנו מתעקשים על זה ויש פה הרבה אנשים טובים, ואנחנו מודים לכם על העזרה שאתם נותנים לנו כל יום את הכוח להתעורר בבוקר, זה לא פשוט. תודה רבה.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

אנחנו איתכם.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה, חגי. שרון, רצית לומר משהו?

<< דובר >> שרון ניר (ישראל ביתנו): << דובר >>

אני רוצה לומר שמשפחת אנגרסט היא משפחה שהיא סמל לישראלי היפה, משפחה שתורמת, משפחה פטריוטית, משפחה שכל הילדים שלה משרתים בצבא בתפקידי חוד, תורמים תרומה אדירה. אני רוצה לומר שתפקידנו להשיב את 58 החטופים בראש ובראשונה ובראש סדר עדיפויות, ובתוכם גם כמובן את החיילים, את החיילים היקרים שלנו שחירפו נפשם למעננו. ואנחנו מחזקים אתכם מכאן. ולכל עם ישראל, אסור לנרמל את הסיטואציה הזו שיש חטופים בעזה, אסור, זה לא מצב נורמלי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה, שרון. מישהו מחברי הכנסת רוצה לומר משהו?

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

אני רק רוצה לומר משהו. אני חושבת שמה שמעבירים אתכם פה בממשלה – אני יכולה לעשות יותר פוליטית את השיחה – זה ריקבון מוסרי מהמדרגה הראשונה, זה לא ישראלי, לא יהודי, לא אנושי. העובדה שאתם זוכים לחיבוק ממשלה אחרת, מארצות הברית, בצורה שהממשלה שלנו לא מעניקה לכם, היא תעודת עניות. משפחה של חייל גיבור שנחטף. אני מתביישת.

ואתם במידה רבה, בעל כורחכם, קול שהוא גם מצפן מוסרי לחברה, לאומה, למדינה. החזרת מתן והחזרת כל החטופים זה חלק מהשיקום של הנורמות שהחריבו לנו פה, של הערכים שלקחו מאיתנו. אתם באים לפה ומזכירים לכנסת מה זה בית העם.

אני כל כך מצטערת שאתם צריכים לעשות מיצג כזה, זה הדבר הלא שפוי במציאות כאוטית שאתם נאלצתם לעשות. אני מתביישת שאתם צריכים את הדבר הזה כדי לעורר מישהו. לאן נגיע, ריבוננו של עולם? כנסת צריכים להראות את הבן אדם המעונה, את הגיבור שלנו שמעונה שם? יש סרטון שלו מעונה, למה צריך מיצג? למה לא פשוט צריך להגיד, הוא מעונה שם, בואו נחזיר אותו. אני מתביישת ואני אומרת לך ואני אומרת לכם, טוב שאתם כאן, מנערים, לא מרפים. זה להציל את מתן, להציל את כולם, ולהציל גם אותנו. תודה.

<< אורח >> חגי אנגרסט: << אורח >>

השבוע יחשפו עוד סרטונים, נראה אם יהיה לנו את האומץ, אני צריך להראות לאשתי קודם, אבל יחשפו עוד סרטונים יותר קשים מהקודמים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אני מבינה שגם היה לה קשה לבוא היום.

<< אורח >> חגי אנגרסט: << אורח >>

כן, היה קשה מאוד.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אז אנחנו רוצים לשלוח מכאן חיבוק לענת.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

לענת ולסבא וסבתא.

<< אורח >> חגי אנגרסט: << אורח >>

תודה. יהיו גם עדויות שאנחנו הגענו למחדלים ועדויות שאנחנו לא יודעים כמה מהן לחשוף, אבל יכול להיות שהשבוע כן נחשוף ונוציא את זה לתקשורת, כי לנו כבר נמאס.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אני גם רוצה אבל בכל זאת כן לומר, ואני רואה פה את עדיקה, הקצין שנמצא כאן, אני כן רוצה להודות לקצין הכנסת על שיתוף הפעולה ואני מבקשת שלאורך היום גם תשמרו עליהם שאף חבר כנסת או חברת כנסת לא יתעמרו בהם, פשוט וחלק.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

נכון, ממש.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

בבקשה, חברת הכנסת מטי הרכבי.

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

אני כל הזמן חושבת על השפל המוסרי והערכי שממשלה הזו מוליכה אותנו, זה פשוט לא נתפס. אני מוצאת את עצמי מתעוררת באמצע הלילה, מזיעה מסיוטים על המציאות ההזויה שהמדינה הזאת נמצאת בה. איזה ניצחון? אנחנו חייבים להחזיר את כולם, לא נוכל לזקוף קומה אם לא כולם יחזרו הביתה. חייבים לעצור את המלחמה הזאת, לשחרר את כולם, לעשות הסכמים, וכשהסכם יופר, יהיו לנו ההזדמנויות לטפל בכל הטרוריסטים ברצועת עזה. אבל בראש ובראשונה, 58, וחילים שנפלים. חייבים לעצור את הטירוף הזה, אנחנו מתפרקים כחברה. המשפחות האלה אמיצות, גיבורות, הכי ראויות, החטופים הכי ראויים, אבל המנהיגים שלנו לא ראויים לעם הזה, לא ראויים לחטופים, לא ראויים לצבא הזה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

חברת הכנסת שלי, בבקשה.

<< דובר >> שלי טל מירון (יש עתיד): << דובר >>

אני רוצה להגיד, כי כל מה שנאמר פה, אני ממש תומכת מילה במילה, אחד הדברים שהכי קשים לי זה שחסר בהנהגה הזו לב פועם, לב אנושי פועם.

אני הבוקר שלחתי כמו כל יום ראשון את החיילת שלי לצבא, מהבוקר אולי כתבתי לה 20 פעם, מה קורה, לאן הגעת, באיזו נקודה את, איפה את, מתי את מגיעה. כאימא, הדבר הכי בסיסי בעולם. אני חושבת על המשפחה הזו ש-606 ימים לא יכולים לדבר עם הבן שלהם, עם אח שלהם, לא יכולים לשאול אותו מה שלומו, לא יכולים לשלוח לו וואטסאפ, לא יכולים להתקשר אליו, לא יכולים לחבק אותו, לא יכולים לעזור לו.

כדי להיות מנהיג צריך לב. הנהגה שלא חשה את עמה לא יכולה להיות הנהגה. זו לא חולשה, זו עוצמה להיות מנהיג עם לב. אני קוראת להנהגה הזו להיזכר בלב הפועם שיש להם בתוך הגוף. תודה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה. אופיר, רצית להשמיע משהו?

<< אורח >> אופיר אנגרסט: << אורח >>

אני רוצה להשמיע את ההקלטה של הטנק רגע לפני שמתן נחטף לעזה.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

שסירבו לך להשמיע פה בכל מיני ועדות.

<< אורח >> אופיר אנגרסט: << אורח >>

כן, נכון, צריך להזכיר את זה.

אני רוצה להגיד שזה היה בדקות האחרונות של החטיפה של מתן, רגע לפני שהוא נחטף, ומאז הוא פשוט פצוע ומעונה בשבי, והמיצג הזה הוא המחשה לגיהנום שעובר על מתן. בבקשה, אני רוצה להשמיע את זה.

(מושמעת הקלטה. להלן דברי הקריין:)

"המילים האחרונות בהקלטה הזאת שייכות למתן. זו זעקה לעזרה מהמפקד שלו דניאל פרץ שכבר לא יכול לסייע." (נשמעות הזעקות של מתן לדניאל.)

"מתן עדיין חי ועדיין זקוק לעזרה. החייל שהגן על נחל עוז צריך חילוץ עכשיו."

<< אורח >> אופיר אנגרסט: << אורח >>

בנוסף, אני רוצה להשמיע ברשותך גם את ההקלטה מתוך השבי, של החקירה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

606 ימים, כל יום זה 7 באוקטובר עד שהם לא חוזרים.

<< אורח >> אופיר אנגרסט: << אורח >>

(מושמעת הקלטה באנגלית, להלן תרגום הדברים:)

"מה שמך?
מתן אנגרסט.
בן כמה אתה?
בן 20.
מה המספר הצבאי האישי שלך?
903 - - -"

(קריין, בעברית:) ככה הוא צולם אחרי החטיפה.

"איפה אתה גר?
ליד חיפה.
מה אתה עושה בצבא?
נהג טנק בנחל עוז."

(קריין, בעברית:) מחבל החמאס נותן למתן הנחיות מדויקות מה לומר, קודם כול באנגלית.

"אני מקווה לראות אתכם שוב, אני אוהב אתכם."

(קריין, בעברית:) מייד אחר כך מתן נדרש לחזור שוב על הכול מילה במילה, הפעם בשפת אימו.

"מתן אנגרסט.
בן כמה אתה?
בן 20.
איפה אתה גר?
ליד חיפה.
מה אתה עושה בצבא?
נהג טנק בנחל עוז.
מה המסר שלך למשפחה?
אני אוהב אתכם, באמת אני מתגעגע אליכם מאוד. אני לא יודע איך קרתה הסיטואציה הזאת, באמת. אני אוהב אתכם, אני מתגעגע, אני מקווה באמת לראות אתכם בקרוב. אוהב המון."

<< דובר המשך >> אופיר אנגרסט: << דובר המשך >>

זה חלק מחקירה של חייל בשבי. וצריך להזכיר, לא סתם חייל, חייל שפצוע מלחימה ומגבורה, שהציל בין עשרות למאות אנשים באותו בוקר. וצריך לזכור, מאז עברו כבר מעל ל-600 ימים, זה מספר מטורף, זה הזוי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

ומה שהכי חשוב לזכור זה שמתן חי וצריך להחזיר אותו הביתה. מתן בחיים וצריך להחזיר אותו לפני שיהיה מאוחר. ומפה אנחנו מביאים קריאה יחד איתכם לממשלת ישראל, לראש הממשלה, לשר הביטחון, תהיו גיבורים ותחזירו אותו ואת כל היתר, מי שלשיקום, ומי שלקבורה.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

זה יהיה הניצחון היחיד של המדינה שלנו, הריפוי.

<< אורח >> אופיר אנגרסט: << אורח >>

השיקום, תחילת השיקום ועיכול האובדנים שקרו מ-7 באוקטובר עד היום. החללים, הנופלים שלא יחזרו, הפצועים, פצועי מלחמה שאיבדו רגליים וידיים, צריך להזכיר את זה, הרבה מאוד בזכותם. שמתן בעזרת השם בקרוב יהיה בבית.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אמן. תודה רבה לכם. אנחנו ניקח דקה.

אני רוצה במעבר חד לעבור לדיון חשוב על ריבוי עדויות על פגיעה מינית טקסית מאורגנת וטיפול רשויות המדינה, ישיבה משותפת עם חברתי, חברת הכנסת נעמה לזימי, שעומדת בראש הוועדה המיוחדת לענייני צעירים. פרשה מאוד קשה וכואבת, אני רואה גם שהעיתונאית נועם ברקן, כתבת ישראל היום, חברתי הוותיקה, נמצאת כאן. תודה לך על התחקיר המקיף ועל כך שאת לא מרפה לאורך השנים.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

אני לא מכירה בן אדם שהצליח לקרוא את התחקיר הזה במלואו בלי לעצור.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

נכון. לאורך השנים לא מרפה מנושא הפגיעות המיניות ונאבקת ונלחמת. ותמיד אני אומרת שזירת המאבקים לא מתחילה ונגמרת כאן בכנסת ישראל. נברך את כל חברות הכנסת וחברי הכנסת שנמצאים כאן, וחברתי חברת הכנסת לשעבר תהילה פרידמן, ואקטיביסטים, אקטיביסטיות, ארגונים, וכמו שאמרתי, משרדי ממשלה שונים.

אני רק אקריא, למען הסדר הטוב ובהתאם לתקנון. אני קובעת כי לפי סעיף 120 לתקנון, ככל שתהיה בקשה או שיעלה הצורך, ימחקו מהפרוטוקול המפורסם לעיון הציבור פרטים מזהים של דוברים או חלקים מסוימים מתוך הדברים שנאמרו לפרוטוקול ככל שהדבר נדרש לבקשת מי שישותף בישיבה אם העמדת הפרוטוקול לעיון הציבור עשויה לגרום לו נזק או לזולתו.

משטרת ישראל, אני מבינה ש-12:00 יש מי מכן שצריכה לצאת, נציגה חייבת להישאר פה בכל מקרה, אחת מכן, כי זה דיון חשוב ואנחנו נצטרך. אתן מכירות את הנוהג, אין להקציב לנו זמנים.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

יש ועדה מקבילה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אחת הולכת לשם ואחת באה. אנחנו נפתח תחילה איתך, חברת הכנסת נעמה לזימי, בבקשה.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

תודה רבה. תודה רבה לכל מי שהגיעו לכאן. האמת שהכנתי פה נאום שלם, אבל אני חושבת שאני רוצה לשמוע את כל מי שמגיעות לכאן, אבל אני כן אגיד כמה דברים. כשנחשפתי לכתבה המטלטלת של נועם, באמת אני רוצה להגיד, אני קראתי אותה באיחור של איזה שבוע, ואני לא הצלחתי לנשום, אני אמרתי, לא יכול להיות שהעולם מתנהל וממשיך כשיש באופן סדור, מתועד – אגב, עוד מתוכנית המקור, עוד מהחשיפה של חיים ריבלין – רשת של פגיעות מיניות טקסיות בילדים, בילדות שככל הנראה, בטח נוכח הדיווחים והחשיפה שלך, עוד מתנהלות הפגיעות הללו, הרשת הזו, ושיש עדויות שהן פשוט, קודם כול לא נספרות כחלק ממארג כולל, אלא כל עדות היא בפני עצמה, דבר שמקשה כמובן על הפענוח של התופעה כרשת, כמנגנון מאורגן, מסודר ומסוכן, וכמובן עצם זה ששום דבר מזה לא נעשה.

ואני רוצה להגיד שכשאני הוצאתי את הפנייה הזאת לפנינה שנאותה גם לקיום הדיון הזה ואפילו הרחיבה אותו לדיון משותף יחד עם שלי ומטי - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

כן, עכשיו אני רואה, התנצלותי בפניכן, קיבלתי עכשיו את המכתב.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

סליחה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אבל מטי ושלי, שאתן חברות קבועות, חברות כבוד, תמיד, אתן יודעות, כל דיון שתמצו.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

כשפניתי זה היה כדי להגיד שהמקום הזה לא יעמוד מנגד, שאנחנו נדון, שאנחנו ננסה לחשוף, ושחלק מהתפקיד של בית העם הוא גם לפתוח את הדברים פה ולעשות תיקון. לא הכול זה לחוקק במליאה או נאומים חוצבי להבות; העבודה הזאת היא תיקון העולם לא פחות מדברים אחרים.

אני רוצה להגיד לכל מי שכאן שאני ממש ממש מודה לכם על הדיון הזה, החשוב הזה. תודה קודם כול, פנינה ולוועדה, לצוותי הוועדה, על עצם הנכונות. זה לא נושא שקל לקיים עליו דיון. אני מודה שאפילו אני לא יודעת איך להתחיל לגשת לנושא כזה. אנחנו נלמד יחד מה צריך לעשות ואיך נכון לפעול.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

נכון, ואם צריך כמה דיונים, אנחנו נעשה כמה דיונים.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

בדיוק. אני אומרת, ברור לכולנו שזה הדבר הכי מורכב שיכולתי לחשוב על לגעת בו בדיון והכי כאוב. טוב, האמת היא שאנחנו - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

הזכרתי שחברת הכנסת מטי ושלי שותפות לקידום הדיון הזה. אני רוצה רגע לפני שאתן מדברות לתת לעדה אחת ואז נעשה. יעל אריאל, שלום. מי שאני מקריאה ורשום לי זה בסדר, נכון? תעברו אם צריך עוד פעם על השמות. את בפנים גלויות מצולמת.

<< אורח >> יעל אריאל: << אורח >>

כן.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

בסדר גמור. תודה שאת כאן.

<< אורח >> יעל אריאל: << אורח >>

כתבתי כדי שאני לא אפספס שום דבר. שמי יעל אריאל, מתמודדת עם פוסט טראומה מורכבת והפרעה דיסוציאטיבית, נפגעתי בפגיעות טקסיות לאורך שנים ארוכות, עד לנעוריי המאוחרים. כפי שקורה לנפגעות ונפגעים שנשארים במעגל האכזרי הזה עד לגיל בוגר, ילדים מאולצים גם לפגוע בילדים ובבעלי חיים על מנת להפוך אותם לחלק בלתי נפרד ממעגל הפגיעה. לצערי, אני נאלצתי להפוך לחלק, היה לי גם תפקיד בתוך המעגל הזה, מה שהופך את תהליך ההיזכרות לקשה מנשוא.

כמי שנאלצה להפוך להיות חלק ממעגל אכזרי ונורא של פגיעה גם כשהייתי ילדה, אני שואלת מה האחריות שלי. אני בחרתי לדבר, להשמיע את הקול של רבים מאוד שלא מעיזים לדבר כי הם מתים מפחד. יש המון המון איום עלינו כנפגעים, גם קיבלתי איומים בהמשך אחרי שהעזתי לצאת לאור. בשנת 2022, תקופה לאחר שנזכרתי בפגיעה הטקסית שעברתי וידעתי על עוד כמה סיפורים נוספים, כתבתי פוסט על פגיעות טקסיות בישראל. לא הכרתי כמעט אף אחד שדיבר על זה בקול, פחדתי פחד מוות. כתבתי סיפורים על פגיעה קבוצתית עם אופי טקסי וסדיסטי שמגיעים אליי.

בעקבות הפוסט הגיעו אליי כ-20 פניות מנפגעות נוספות, בעיקר מהציונות הדתית ומהמגזר החרדי, חלקן תיארו מציאת נפגעות נוספות שנפגעו כמוהן במונחים של הצלת חיים. רובן זכרו את מה שקרה להן כזיכרון מטורף ובלתי מתקבל על הדעת וחשבו שהן היחידות שזה קרה להן, הן לא ידעו שיש לזה שם והגדרה ושיש עוד אלפי נפגעים כמוהם שמספרים סיפורים דומים בכל העולם. מובן מאליו שבמצב כזה, כשאת עסוקה בלהילחם בעצמך, בזכרונות ולחשוב שהשתגעת, לא תוכלי להחלים. נפגעות רבות וגם אני בכללן חוו את הלופ הנורא הזה במשך שנים. לפני פחות משנה יצאתי לאור כנפגעת בעצמי, העזתי כבר כי ידעתי שאני לא לבד. בעקבות היציאה לאור קיבלתי איומים מפוגעים, זה לא היה בלתי צפוי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

בת כמה היית כשנפגעת?

<< אורח >> יעל אריאל: << אורח >>

לאורך הרבה שנים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

באיזה גיל?

<< אורח >> יעל אריאל: << אורח >>

בערך מגיל 5 עד סביבות גיל 20. בהמשך השנה עבדתי ביחד עם נפגעת נוספת ושני מתנדבים שהצטרפו על אתר מקצועי שהוא מאגר ידע בנושא פגיעות טקסיות בישראל שעלה לאוויר באפריל האחרון, בסמוך לכתבה של נועם. היו לנו קרוב ל-20,000 כניסות בכמה שבועות ראשונים. אני שומעת מנפגעות וגם מהזכרונות שלי על אנשים בכירים שהשתתפו בפגיעות טקסיות בכל רחבי הארץ, על רופאים, רבנים בכירים, אנשי משטרה, אנשי חינוך, וגם על כמה חברי כנסת מהעבר וגם כמה חברי כנסת מכהנים בהווה שלקחו חלק בפגיעות כאלה מקצוות שונים של הקשת הפוליטית. מובן מאליו - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

מה? כרגע שיש כמה חברי כנסת?

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

מהעבר וההווה?

<< אורח >> יעל אריאל: << אורח >>

היה סיפור שהתפרסם, אני יודעת על עוד כמה. מובן מאליו כי מול אנשים חזקים כל כך, ובפרט כשמדובר על פגיעות בלתי נתפסות, רוב הנפגעות אינן מעיזות לדבר ולכן ברור לי שעשרות הנפגעות שהגיעו אליי הן טיפה בים של אלפי נפגעי פגיעה טקסית בישראל. אני הגשתי תלונה במשטרה, היא נסגרה כעבור מספר חודשים כמעט ללא פעולות חקירה. אני מכירה כמה עדויות של נפגעות נוספות שנסגרו באופן תמוה מחוסר אשמה, אף על פי שהיו מספר נפגעות שדיווחו ראיות ובוודאי שלא ניתן היה לבסס חוסר אשמה.

היום אנחנו כבר לא לבד, אנחנו מבינות שעל מנת שיקבלו את התלונות שלנו נדרשת חקירה ארצית שתתייחס למאות ואלפי הסיפורים שלנו כסיפור אחד של פשע מאורגן ברמה ארצית שלא יוכלו להיסגר במסתרים של כל מיני תחנות משטרה נידחות על ידי חוקרים שמעולם לא שמעו על התופעה, ובבירור, כשהם שומעים אותנו, אנחנו נשמעות להם כמו פסיכיות.

אני רואה חקירה ארצית בחזון שלי שבה אלפי נפגעים יכולים להגיע לתת עדות, שיש שם חוקרים רציניים ורגישי טראומה שיודעים להקשיב לסיפורים האלה ברגישות הנדרשת ולהאמין לנו. אני רואה הכשרות רבות למטפלים שנפתחות ויש לנו כתובת לספר את מה שעברנו, ונפגעים שעברו שואה זכאים לפנות ולקבל טיפול מסובסד. אני מאמינה שהסיפור של פגיעות טקסיות, במיוחד בשל מעורבות של בכירים, הוא כתם שחור על החיים במדינת ישראל והסכמה להפנות מבט, להקשיב, לחקור, הוא הזדמנות לניקיון ותיקון אמיתי בחברה כולה.

תודה לכם על הדיון הזה, זה רגע היסטורי שבו לראשונה אנחנו יכולות להגיע, להשמיע את הקול שלנו פה, ואני מקווה שזו לא הפעם האחרונה שזה יקרה. תודה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

זה דיון ראשון בפגיעות טקסיות בכנסת ישראל?

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

<< אורח >> יעל אריאל: << אורח >>

היה דיון לפני מספר שנים, אבל הגיעו רק הורים. הילדים שנפגעו שם היו קטינים והם לא השמיעו את הקול.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

פנינה, היה דיון בוועדה לזכויות הילד.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

לפני כמה שנים.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

לפני כמה שנים, על הסיפור של סנהדריה אחרי התחקיר של חיים ריבלין.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אפרופו פגיעות טקסיות, תכף אני רוצה לעבוד לד"ר נעמה גולדברג.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

רק אגיד, הייתה גם חשיפה שיש רשת כזו גם בקריית שמואל בחיפה. אני ניסיתי עוד כחברת מועצה לנסות להבין משהו מזה, אולי משטרה או משהו, הייתי חברת מועצה בחיפה, וממש אמרו לי, כלומר, אני זוכרת איך הסבירו לי שהכול לא זה, אני עד היום מצרה על זה שלא ניסיתי יותר לנסות להבין, כי הנפש, בגלל זה אני אומרת, הנפש לא מסוגלת.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אולי כדי להבין באמת, ובעצת חברנו הטוב, חבר הכנסת יואב סגלוביץ', שהיה גם ניצב במשטרה, אנחנו רוצים קודם כול להבין מה זה אומר פגיעה טקסית, ולכן אנחנו נעבור לד"ר נעמה גולדברג, אם תוכלי למקד אותה בקצרה, מה זה אומר.

<< אורח >> נעמה גולדברג: << אורח >>

שמי ד"ר נעמה גולדברג ואני מנכ"לית עמותת לא עומדות מנגד, מסייעות לנשים במעגל הזנות. חלק אינטגרלי מהעבודה שלי הוא להקשיב לעדויות על פגיעות מיניות בתחום הזנות ולפרסם אותן, אך מעצם האקטיביזם שלי מגיעות אליי גם עדויות על פגיעות מיניות שלא קשורות לתחום הזה.

לפני מספר שנים החלו להגיע אליי עדויות יוצאות דופן על פגיעות שהוגדרו על ידי הנפגעות כהצגה, תיאורים מחרידים של אקטים מיניים וסדיסטיים בילדים באופן קבוצתי. מודה שבתחילה חשבתי שאלו המצאות. היה ברור לי שהנשים מספרות לי על מעשים קשים, אך התיאורים נשמעו לי מופרכים. מישהי השתמשה במטאפורה של כמו העדות של קצטניק במשפט, זו הייתה פלנטה אחרת, את לעולם לא תביני על מה אני מדברת.

עם זאת, העדויות המשיכו להגיע ולא הרפו. נשים שלא מכירות אחת את השנייה סיפרו סיפורים בעלי מרכיבים דומים. עד כה הגיעו אליי לפחות 25 עדויות ברמה זו או אחרת של פירוט. מהם המרכיבים הדומים? מדובר על פגיעה קבוצתית, קבוצה של גברים ולעתים גם נשים. מניסיון בפגיעות מיניות מרובות משתתפים, נשים זה נדיר. קרובי משפחה מדרגה ראשונה לרוב נכחו באירוע. הנפגעים הם ילדים רכים בשנים עד גילאי בני נוער,

הנפגעים שהגיעו אליי היו בעיקר בנות. לרוב שייכים למגזר אמוני כלשהו, אך לא רק. בעיקר באותם אזורים בארץ, ירושלים, גוש עציון, גוש קטיף, צפת.

הפגיעות צולמו, כמעט כל הנפגעות העידו שנכחה המצלמה, היה שימוש בסמים מאלחשים, חלק הוזרק וחלק קיבלו כדורים והשתתפו בחלק מהפגיעות רופאים. שימוש בסימבוליקה, למשל עקידה, שופר. שימוש בריטואלים טקסיים, מלמול של תפילות, שימוש במונחים כמו תיקון. ממה שאני למדה, לפגיעות היה מניע מסחרי או מניע של שליטה בקהילה. לפני שנה בדיוק עשיתי את המעשה האזרחי המתבקש ופניתי לאגף החקירות בירושלים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

לפני שנה?

<< אורח >> נעמה גולדברג: << אורח >>

לפני שנה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תכף אנחנו נשאל אותם על זה.

<< אורח >> נעמה גולדברג: << אורח >>

והנחתי על שולחנו עדויות כתובות של נפגעות שהסכימו, של מטפלים, של מסמכים מבתי חולים, של הקלטות ועוד.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

של כמה מתלוננות?

<< אורח >> נעמה גולדברג: << אורח >>

היו שם לדעתי משהו כמו חמש.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

זה הרבה. גם אחת זה הרבה.

<< אורח >> נעמה גולדברג: << אורח >>

ואמרתי שזה חומר מודיעיני ויש לי עוד. ואמרתי שיש לי עוד, פשוט היו כאלה שהסכימו להעביר, אבל יש לי עוד.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אבל חמש הגשת למשטרה?

<< אורח >> נעמה גולדברג: << אורח >>

לפחות. גם עדות של מטפלים, מאוד סדור, מסודר, הרבה חומר, ואמרתי שאני אשמח לשבת איתם כי יש לי עוד, אני אשמח לשבת עם חוקר מטעם האגף, לפרוס בפניו את כל מה שהגיע אליי ולשתף פעולה על מנת לעזור לנפגעות. עד היום, למרות התחנונים שלי, וענת פה מהמשטרה תעיד על זה, איש לא פנה אליי, למרות הפצרותיי ולמרות שמאז הכתבה הגיעו עדויות נוספות, תכף נועם תגיד.

אני לא יודעת אם יש קשר בין פרשת סנהדריה, נחלאות, לפרשות שהגיעו אליי, יכול להיות שיש קשר, יכול להיות שאלה רשתות, יכול להיות שאלה תתי רשתות, אני לא יודעת. לדעתי יש קצת הבדלים, אבל אני לא יודעת, אני לא חוקרת.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

נסתפק בינתיים בדברים האלה. אני רוצה לפנות אלייך, סנ"צ ענת יקיר, רמ"ד נפגעי עבירה ומשפחה. חמש תלונות הגיעו אליכם באופן מסודר.

<< אורח >> ענת יקיר: << אורח >>

נכון, לפני שנה בערך ישבה איתנו ד"ר נעמה גולדברג. המערכת בודקת. כשאני אומרת המערכת בודקת, אני מתכוונת לדרגים הגבוהים ביותר. אנחנו יושבנו, רח"ט חקירות ישבה, אחר כך אני ישבתי עם ראש אח"מ, והיום זה כל - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

בבדיקה מתקדמת?

<< אורח >> ענת יקיר: << אורח >>

היום זה מצוי בבדיקה מתקדמת בלהב 433 ביחידה 105.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

קודם כול, זו בשורה משמחת, אבל למה אני מוטרדת? מי יושבת לידך? תאנה יושבת לידך, ואני רוצה להגיד משהו, אנחנו לא בוחני לב וכליות ואנחנו לא אלוקים, אבל בדיון שהיה לי פה אמרתי, התיקים האלה שנשארים תלויים ועומדים, אלה דיני נפשות.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

רגע, יש לי גם שאלה להוסיף ברשותך. סנ"צ יקיר, רק שאלה שאני רוצה לכוון. האם אתם בודקים את התלונות האלה כעניין מאורגן או כאינדיבידואלי? אני רוצה רגע להבין איך אתם מתייחסים לתלונות.

<< אורח >> ענת יקיר: << אורח >>

גם וגם, כמובן.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

זאת שאלה מאוד חשובה, שאלה לא יהיו תיקים מבודדים, היא צודקת.

<< אורח >> ענת יקיר: << אורח >>

בוודאי יש יחידה ארצית שבודקת את כל התיקים. אני לא יכולה להגיד עדיין מה קורה שם, זה בעבודה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

ענת, קודם כול, אני מכירה אותך הרבה זמן כבר בוועדה, יש לך ותק איתנו, אני חושבת שזה משהו שאת צריכה לפתוח איתו כל בוקר ובאמת לקבל דיווח שבועי איפה זה נמצא, גם ברמת התיק הפרטני, גם ברמת שיבדקו האם זה קבוצתי. כי אני אגיד לך את האמת, אנחנו כל כך מוטרדות, עזבי עכשיו חברות כנסת.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

אלה ילדים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אנחנו יכולים להיות חברה אטומה ולהגיד, זה לא מעניין אותנו, זה אצל החרדים, כמו שאנחנו מבינים ברוב המקרים, או שזה באיזו אוכלוסייה מסוימת שלא שלנו, אבל אלה ילדי ישראל, ריבוננו של עולם. אני השבוע ראיתי, במקרה חזרתי, עד שיש לנו זמן לראות טלוויזיה, ראיתי על משי זהב.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

כולם ידעו.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

כולם ידעו. ואני יכולה להגיד שאם אלה לא היו ילדים חרדים, אני אומרת לכם את זה קבל עם ועדה, לא היו מגלים כזה מחדל. פשע, זה לא מחדל בכלל, שערורייה. ממש, כל כך הרבה קורבנות על גבי קורבנות היו צריכים להיפגע? אתה יודע, הוא היה אצלי בפגישה, טוב שלא פגע. יואב, רצית לשאול.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

זה נגמר בהדלקת משואה.

<< דובר >> יואב סגלוביץ' (יש עתיד): << דובר >>

למה 105?

<< אורח >> ענת יקיר: << אורח >>

מפני שסבר ראש הח"מ שזו היחידה שמתאימה בגלל הטיפול בפגיעות מיניות.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

אבל זה אינטרנט.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

זה פגיעות בילדים, 105. יואב, אתה חושב שזה לא נכון?

<< דובר >> יואב סגלוביץ' (יש עתיד): << דובר >>

אני לא נמצא במצב לשפוט.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

סליחה, אני אגיד את הדברים הכי בוטה. רשת פדופילית מושתקת שמפעילה גם אלימות מסוכנת, מסממת, כל הדברים, הרי נעמה, למה טוב שהיא פתחה? היא תיארה איזשהו קו מנחה: סימום, אלימות, רשת מאורגנת, פשע בילדים, פדופיליה, פגיעות מיניות.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

אני ממש אשמח לרשות הדיבור, אני חושבת שמתפסס פה משהו.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

רגע, אני רק רוצה להבין. זה דבר שצריך להיות בעדיפות לאומית.

<< אורח >> ענת יקיר: << אורח >>

סליחה, זה בעדיפות מאוד גבוהה באגף החקירות והמודיעין ובלהב 433.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

לא, אבל בכל זאת, ענת, אני רוצה להגיד משהו ואנחנו רוצים להתקדם. אני כן רוצה להגיד לך משהו, 105 זה פגיעות ברשת, זה פגיעות ילדים, אנחנו כולנו מכירים את האירוע.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אנחנו רוצים פגישה יחד איתך, יואב.

<< דובר >> יואב סגלוביץ' (יש עתיד): << דובר >>

לא.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

לא, יואב, אל תצטנע לנו או אל תיפטר מאיתנו, אנחנו הולכים איתך למשטרה על העניין הזה בלהב, ואם צריך להעביר את זה, אנחנו נדרוש את זה שם. יש דברים שאני לא רוצה שיחשפו פה, אבל אני אומרת לך, זה לא מקובל.

<< דובר >> יואב סגלוביץ' (יש עתיד): << דובר >>

רגע, לפני שאנחנו פה מחליטים לאילו יחידות מעבירים מה, זה לא התפקיד שלנו. אני רק רוצה לוודא מהשאלות שעלו פה שזה באמת, את אומרת שזה בסדר עדיפות גבוה, אני שואל שאלה רק אחת, עדיין עברה שנה, זה מה שאני רוצה לומר. פשוט זה הרבה זמן. ועדות הכנסת לא מתעסקות עם תיקי חקירה של המשטרה, אבל אני אומר, שנה, אם זה כבר נמצא שנה בדרגים הכי גבוהים, ככה או ככה, אם יש, אז יש.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אני רוצה רגע לאפשר ל-יעל שטרית, גם נפגעת, תודה שאת כאן, ואז לחברות הכנסת היוזמות. חנה היקרה, מה שלומך? תגידי לי מתי שאת תרצי לדבר.

<< אורח >> חנה כהן: << אורח >>

אני יכולה לדבר.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

את רוצה לדבר עכשיו? בואי, יקרה. חנה היימן, דודה של ענבר שתמיד נמצאת איתנו בתמונות.

<< אורח >> חנה כהן: << אורח >>

תודה רבה, חברת הכנסת פנינה היקרה, תודה באמת. שמי חנה כהן, אני הדודה של ענבר היימן. זו ענבר, ענבר שימשה כהלפרית במסיבת הנובה, היא לא הלכה לרקוד, היא הלכה להתנדב. היא הופקרה ב-7 באוקטובר, נחטפה, נורתה, ועד היום לא הוחזרה. 606 ימים שענבר שלנו לא בבית. ענבר הייתה אמורה לצאת בעסקה ההומניטרית הקודמת, כיוון שיצאו כל הנשים חוץ מענבר, עפרה וג'ודי. וענבר היא הכי צעירה היום מהנשים בעזה. אף אחד לא יכול להבין ואני גם לא מאחלת לאף אחד להבין מה זה שרוצחים לו ילד בצורה כל כך אכזרית, הורה שרוצחים לו ילד, והוא גם לא מקבל אותו בחזרה לקבורה. כבר 606 ימים שההורים של ענבר מתים כל יום קצת, קצת, קצת, קצת. ואני יודעת שנהוג לומר כאילו אנחנו צריכים להציל את החיים, זה חלל, הוא יכול להישאר בעזה, אבל אני פה לתקן אתכם, זו אמירה שגויה. ולמה היא שגויה? כי מאחורי כל חטוף כזה יש הורים שצריך להציל אותם.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

נכון.

<< אורח >> חנה כהן: << אורח >>

אם צריך להציל חיים, צריך להציל את ההורים של ענבר.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

חיים פה?

<< אורח >> חנה כהן: << אורח >>

חיים לא יכול לבוא, הוא כבר לא מסוגל. ואימא שלה במצב מאוד מאוד לא טוב. אני מאוד חוששת למשפחה שלי, אני חוששת למשפחה שלי. אני היום פה להגיד ולבקש שצריך להציל את המשפחה שלי. אני מבקשת להציל את ההורים של ענבר. את יודעת, פנינה, אני חייבת להגיד לך, אתמול היה חג, זה החג הכי אהוב על ענבר, את יודעת איפה היו ההורים של ענבר? אני אגלה לכולכם. הם סיממו את עצמם עם כדורים וישנו עד אחרי החג, זה מה שהם עשו. אימא שלה לא תשרוד את זה אם ענבר לא חוזרת, אני אומרת לך, פנינה. אני פה להציל את המשפחה שלי, חד וחלק אני אומרת.

אח של ענבר, האח היחיד שלה, היחיד, מוגדר כגאון, הוא נפל, הוא באשפוז יום. לא נשאר למשפחה הזאת כלום, כלום, פנינה, שום דבר, הם רוצים רק קבר לילדה. רק קבר, רק לקבור את ענבר. אימא שלה מתחננת לעלות אליה, שיהיה לה איפה להדליק נר, שיהיה לה איפה לבכות. זה מה שנשאר מהילדה הזו וזה מה שאימא שלה רוצה.

ענבר, אני שוב חוזרת, היא הצעירה ביותר שנמצאת היום בעזה. אם יעבור הזמן, ככל שהוא עובר, אנחנו לא נמצא אותה. היא דור שלישי לשואה כשסבא רבא שלה קבור ברומניה בקבר אחים. אני מבקשת לא לתת להיסטוריה לחזור אצל המשפחה שלי שוב. תודה רבה לך, פנינה. תודה רבה לכולכם.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה לך על המאבק. את לביאה, ואנחנו נזכה ללוות אותה לקבורה בארץ, יחד איתך, עם חיים, עם האימא והבן. מאוד מצער אותנו לשמוע שזה המצב ואני רוצה שתמסרי לחיים שאנחנו מחבקים אותו, מחזקים אותו.

<< אורח >> חנה כהן: << אורח >>

תודה רבה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

יעל שטרית.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

תודה שאת פה.

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

אני יעל שטרית, אני נפגעת פגיעות טקסיות, מגיל שלוש עד גיל שש, ומגיל 12 עד גיל 22. ואני שומעת אתכם מדברים. הכנתי משהו כתוב ואני מבינה שזה בכלל לא רלוונטי, כי אין לכם מושג מהן פגיעות טקסיות. פגיעות טקסיות זה משהו שהמוח האנושי לא יכול לקלוט, אתם לא מסוגלים לקלוט. אתם לא מסוגלים לקלוט מה זה לקחת ילדה בת 3 ולתכנת אותה בעזרת סאדיזם, בעזרת אונס, בעזרת איומים, בעזרת מניפולציות, בעזרת משחק פסיכולוגי ככה שהיא תעשה כל מה שהם יגידו מתי שהם יגידו, בלי שאף אחד יוכל לדעת, אפילו לא אני. אפילו לא אני, כי אני אקום ואלך למוחרת לגן ואני אלך לבית ספר ואני אלך לתיכון, אבל אני לא אדע מה קורה לי.

יהיו לי המון סימפטומים, של דיכאונות, חרדה, אובדנות, פחדים, חוסר תפקוד, אבל אני לא אדע למה, כי הם יודעים מה הם עושים. הם מתכננים אותנו, הם צדים אותנו. וזה לא בעולם החרדי, אני חילונית לגמרי, גדלתי במשפחה מדהימה, חילונית לגמרי, לא היה לה איך לדעת כי גם אני בעצמי לא ידעתי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

איפה את גרה?

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

עכשיו?

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

לא, כשזה קרה.

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

בצעירותי גרתי בקריית אונו ולאחר מכן בשוהם. הסחר שלהם בי קרה בכל הארץ. אני, בהבדל מבנות אחרות שפגשתי בשנה האחרונה, לא הייתי שייכת לשום כת, אני פשוט הייתי וכולם העבירו אותי מטקס לטקס, ידעו לקרוא לי ולסמן לי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

טקסים של מי? של קרובי משפחה?

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

של מי? של המון גברים עירומים עומדים במעגל ומצווים לעשות לך כל מה שעולה בדעתך.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

ומי שם? ההורים שלך היו שם?

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

לא, ההורים שלי לא קשורים לדבר הזה בשום צורה ולא המשפחה שלי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

בואי תנסי לעזור לנו להבין.

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

אני חושבת שאם את רוצה לבדוק מי זה, נדבר בחדר החקירות, כי אני לא אסכן את עצמי או את המשפחה שלי כרגע.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

לא, את אומרת רק מה שאת - - -

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

המשפחה שלי לא קשורה לזה. המטפלת שטיפלה בי בגיל שלוש עד גיל שש, היא באה ממשפחה דתית, בעלה ובנה פגעו בי מינית והכניסו לתוך הפגיעה הזו עשרות גברים וילדות וילדים. הם גרמו לי לפגוע בילדות וילדים אחרים, הם תכנתו את המוח שלי ככה שהם יגידו מילים ואני לא אזכור. יהיו דקלומים, יהיו טקסים, יהיה פולחן. המשטרה כבר שנה יודעת על זה.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

את התלוננת אישית?

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

אני לא התלוננתי מעולם. המשטרה כבר שנה יודעת על זה, אין להם את הכלים לטפל בדבר כזה גדול, כי מי שייפול הם אנשים מאוד מאוד בכירים, הם אנשים שמנהלים רשויות, מנהלים קהילות. הם מאיימים עלינו, אנחנו לא יכולים להגיע למשטרה. לי יש ילדים שאני צריכה להגן עליהם.

התפקיד שלכם הוא לא רק להבין מהן פגיעות טקסיות, הוא גם להקים משהו שיכול לטפל בתופעה המטורפת הזאת, כי המוח האנושי שלכם ושל כלל הציבור לא מסוגל מבחינה אבולוציונית בכלל להבין מה זה. ואנחנו שרדנו, הם ניסו לגרום לנו, מי שיושבת כאן, להיות הם, הם ניסו להפוך אותנו לאחד מהם, אבל הם לא הצליחו.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

מי זה הם?

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

הפוגעים, האנשים שצדו אותנו, האנשים שאנסו אותנו, האנשים שגרמו לנו לכאב אינסופי דרך - - - מאוד מובנים, דרך טכניקה של נוסחאות איך לשלוט במוח של ילדים וילדות.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה, יעל שטרית.

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

התפקיד שלכם הוא לא רק להבין מהן פגיעות טקסיות, אלא הוא לדאוג שזה יפסיק פה בארץ ישראל, בצפת, בירושלים, בחיפה, בג'לג'וליה, בכל מקום בארץ, ללא קשר למגזר ודת.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה. אני רק אומר, ענת, המשטרה, כשהיא רוצה לשים סמויים ולהתחקות ולהכיר, היא יודעת לעשות את זה. אני רואה שאת - - -

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

יעל שטרית, סליחה, אני רוצה רק לומר תודה רבה על השיתוף, תודה לשתיתן. אני רוצה רק כדי להבין, את אומרת שאותך כילדה עוד איתרו וזה קרה במקומות שגרת בהם, זאת אומרת, לא במקומות שאנחנו מאפיינים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

לא, לא בבתיים שלה לדעתי, לא בתוך.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

לא, לא בבתיים, אני אומרת, איפה שהיא גרה, במרחב שבו היא גרה.

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

הפגיעה הראשונה התרחשה אצל המטפלת שהוציאה אותי ואת אחיי מהגנים ומבתי הספר ומהקייטנות
ושמרה עלינו בחגים.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

זה היה בקריית אונו.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

איפה? אצלה?

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

זה קרה גם אצלם בבית, גם במתחמים שמיועדים לזה, זה קרה במרתפים, בבתי כנסת, זה קרה בהמון המון
מקומות. מדובר פה על שלוש שנים. לאחר מכן הם מכרו אותי הלאה, מגיל 12, שם זה התבצע.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

מה זה מכרו?

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

מה זה מכרו? אני לא יודעת, אין לי שום הוכחה. זה אומר שהגיע עליי צייד, צד אותי, ודאג שאני אתייצב
בכל מקום שהוא רוצה ושבמקומות האלה ידאגו להעביר אותי טקסים שבהם המוח שלי ידע להגיב לכל ציות,
לציית, לרצות, לענג, לעשות כל מה שצריך כדי שהם יוכלו להמשיך את מה שהם עושים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה, הדברים ברורים, אנחנו מודים לך על העדות שלך.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

זו עדות מזעזעת, ממש מזעזעת.

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

רעידת אדמה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

מאוד.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

אנחנו שומעים את זה פה. פנינה, תודה רבה על הדיון, אני מתנצל, אבל זו עדות - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אבל יש פה חברות כנסת שממתינות הרבה זמן.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

כן, רק משפט. אין בעיה, אני גם אמתין, אבל זו עדות מזעזעת, אני לא יכול אפילו להתאפק, ממש מזעזעת. אנחנו חייבים לעשות פה משהו. אם היא לא התלוננה במשטרה, אנחנו צריכים להתלונן במשטרה על פי העדות הזו.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

לא, יש תלונות שיושבות.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

יש פה נציגות של המשטרה.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

העדות הזאת, היא צריכה ממש מפה, שהמשטרה תתחיל לחקור את זה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

נכון.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

זה לא הגיוני לשמוע דבר כזה ואנחנו יושבים. אני פשוט מזועזע לחלוטין מהמקרה הזה, ואני מניח שיש עוד מקרים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

חברת הכנסת מטי צרפתי הרכבי, ואז חברת הכנסת שלי טל מירון, מהיוזמות, בבקשה.

אני אגיד לכן, אני יכולה לתת לנו, לכל חברי הכנסת לדבר ובזה לסגור את הדיון, אבל בגלל שזה דיון מורכב - -

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

יש פה ב-12:00 עוד עדות.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

- - זה דיון מורכב, אבל זה גם עוד יותר מורכב כי אנחנו כן, להבדיל מוועדות אחרות, רוצים לאפשר למשפחות החטופים. זו המציאות, ואנחנו לא נוותר על החטופים.

כן, בבקשה.

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

תודה רבה באמת על הדיון. מדובר פה ברעידת אדמה, אני לא מצליחה לעכל את מה שאני שומעת. ואני חושבת שזה אחד הדיונים הכי חשובים שמתקיימים בוועדה הזו, כי רוב הדיונים הם באיזשהו מנעד שהמוח שלנו יכול לקלוט, נחשף. מה שאני שומעת כאן, בשום סיוט אני לא יכולה לחשוב שקיימת כזו מציאות למישהו, שוב, בעיקר ילדות, בעיקר צעירות, בעיקר סביב מוטיבים טקסיים, פולחניים, דתיים, אני לא יודעת איך לקרוא לזה. זו רעידת אדמה, שאנחנו באמת חייבים לצאת עם משהו מאוד מאוד אופרטיבי, ואי אפשר לחכות לא שנה ולא חודש ולא יומיים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אתם יודעים למה זו רעידת אדמה? למה אנחנו בכלל מופתעים? אם חוטפים פה ילדה בת תשע, ככל הנראה פדופיל, יכול להיות שהיא עכשיו בתוך חדרים חשוכים, אפלים שמתעללים בה.

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

ויש עוד מקרים באזור צפת של ילדים, נערים שנעלמו. זה יכול להיות בדיוק זה.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

יש פה אימא שטוענת שהילדים שלה ברגעים אלו עוברים את הדברים האלו ואף אחד לא נותן לה אותם, יש פה עכשיו.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

רוצה לנהל את הוועדה?

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

לא, רק אומרת.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

את טובה בזה אבל. מטי, זהו? חברת הכנסת שלי טל מירון, בבקשה.

<< דובר >> שלי טל מירון (יש עתיד): << דובר >>

תודה רבה, גברתי היושבת ראש. זה דיון מאוד מאוד חשוב. קודם כול, אני באמת מזועזעת, מזועזעת, ואני רוצה להגיד תודה רבה ל-יעל שטרית. תודה רבה על האומץ שאת חשפת בפנינו את הסיפור האישי שלך. אני ראיתי שהיא רעדה תוך כדי שהיא דיברה, ואנחנו מודים לך על העדות הזאת. ברור מאליו, אני מכירה את פנינה מצוין, אנחנו לא נצא מהוועדה הזו כאילו עברה פה עוד ישיבה וזהו, אנחנו נדע, כולל נציגות המשטרה שיושבות פה, נציגות המשטרה, אתן שומעות?

<< קריאה >> נציגות המשטרה: << קריאה >>

שומעות.

<< דובר >> שלי טל מירון (יש עתיד): << דובר >>

אנחנו לא נרפה מזה, אנחנו רוצים לראות שאתם עושים משהו אקטיבי כדי לבדוק את הנושא, אפשר לייצר אחר כך את החיבורים הנכונים.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

מה בדברים שלי גרם לך להבין שאנחנו נרפה?

<< דובר >> שלי טל מירון (יש עתיד): << דובר >>

קודם כול, לא לתקוף אותי אישית, זו לא הייתה תקיפה נגדכם, זו הייתה אמירה חשובה שקורים פה - - -, אנחנו לא בוויכוח.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

מה בדברים אמר? עם כל הכבוד, מתחקיר המקור עד התחקיר של נועם והכול, אפשר גם קצת בצניעות לומר שהמשטרה כן התעלמה באופן שיטתי כמה שנים מהתלונות. גם אם אתם עכשיו מטפלים בזה, עצם הצבת השאלה היא לגיטימית. וחברת כנסת מדברת רגע ומעלה שאלה נוכח זה שכן יש התעלמויות. שוב אני אומרת, עד התחקיר של נועם שטלטל את כולנו היה כאן גם עוד תחקיר שהיה ולא קרה איתו מה שהיה צריך לקרות איתו. טיפה גם לקחת את זה ב - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אני אגיד משהו. לא הכול על הכתפיים שלכם, של האגף שלכם, אבל בסוף יש פה הרבה שנים של - - -

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

אני גם לא צריכה לתת - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

לא לעשות לי ככה. המציאות מוכיחה לנו שהמשטרה לא חזק באירוע, באירועים בכלל של עבירות מין.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

האם נעצרו אנשים לחקירה מהפרשה? שנה עברה, עצרו אנשים לחקירה? שאלה לגיטימית. מישהו נעצר לחקירה בשנה הזו?

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

מישהו הוזמן לעדות?

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

כאמת אני שואלת, נעצר מישהו לחקירה? חקירה, גביית עדות, משהו.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

לא.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

שנה. עם כל הכבוד, שאלתה של חברת הכנסת שלי טל מירון לגיטימית מאוד וגם הטלת הספק. תוכיחו לנו אחרת.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה, נעמה. בבקשה. אולי יש דברים שאתם לא יכולים לחשוף פה, אם יש דברים שאתם לא יכולים לחשוף פה, פעולות חקירתיות, אני אשמח שתביאו לי ללשכה לאחר מכן, אולי זה ייתן לנו יותר.

<< דובר >> שלי טל מירון (יש עתיד): << דובר >>

בכל מקרה, אני חוזרת רגע לדבריי. קודם כול, אני רק רוצה להבהיר, אין לי שום דבר אישי כנגד המשטרה. אנחנו בסוף שליחי ציבור ותפקידנו לייצג את הציבור שיושב פה, זה התפקיד שלי, אוקיי? התפקיד שלי הוא בהחלט להטיל ספק ולשאול שאלות, גם אם הן לא נעימות.

אני רוצה להגיד את הדבר הבא, קודם כול ברור שהיום הוא היום ה-606, נורא קשה לנתק את נושא החטופים, מתוכם יש שלוש נשים יקרות שניבטות אלינו מהתמונות פה: ג'ודי, עפרה וענבר שאנחנו מחכים להחזיר הביתה ולא שוכחים אותן לרגע, כמו שאר החטופים גם.

אנחנו מתחילת השנה, אני רגע נותנת את המקרו, מדברים על 14 נרצחות נשים. אנחנו מדברים על סוף שבוע שבו אישה נוספת נרצחה על ידי בן זוגה. שבוע שעבר היינו פה בדיון על סמי אונס, שגם שם גילינו בור עמוק מאוד שצריך לטפל בו ומהר, כי מדובר במכת מדינה. אני שומעת את העדות המזעזעת הזו ואני מבינה שגם פה יש לנו איזה בור שאנחנו צריכים מהר, מהר, מהר להיכנס לפעולה ולהבין מה אנחנו עושים. נאמרו פה דברים מאוד קיצוניים שאנחנו חייבים לתת עליהם את הדעת.

בסוף-בסוף יש כאן נשים במדינת ישראל שהן תחת מתקפה מהרבה כיוונים והתפקיד של הממשלה והמדינה להגן עליהן, זה לא קורה, אנחנו לא מגנים על הנשים במדינה הזו כמו שצריך. וגם לצורך העניין הרב ברלנד שראינו שהלך להדליק בהילולה במירון, אם צריך שנעשה חקיקה כדי למנוע את זה, גם את זה נעשה.

<< דובר >> מירב בן ארי (יש עתיד): << דובר >>

יש חקיקה, היא לא מנעה את זה. יש חקיקה, הוא עבר על החוק, המשרד.

<< דובר >> שלי טל מירון (יש עתיד): << דובר >>

אוקיי, אבל אני רק נותנת את הדוגמאות האלה כדי להבהיר שיש פה תופעה רחבה, חמורה מאוד, בהקשרים של נשים במדינת ישראל. ואנחנו, אני מבטיחה לפחות, כחברות הוועדה, אנחנו לא נרפה מזה, אנחנו נדאג לבדוק את הנושא הזה עד תומו, גם אם צריך דיון חסוי, אנחנו נעשה את זה. תודה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה. חבר הכנסת יואב סגלוביץ'.

<< דובר >> שרון ניר (ישראל ביתנו): << דובר >>

אני חייבת להגיד איזה משהו.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

רגע, חברים, יש עדויות.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

יש עדויות מחכות.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תגידי במשפט קצר. אני עוברת לעדויות. חברי הכנסת, מי שיכול להישאר, שיגיד לי שהוא יכול להישאר, מי שחייב לצאת, רק מי שחייב לצאת ורוצה לומר משפט, בדקה אנחנו ניתן לו. בבקשה, חברת הכנסת שרון.

<< דובר >> שרון ניר (ישראל ביתנו): << דובר >>

חברת הכנסת פנינה תמנו שטה וחברת הכנסת נעמה לזימי וכל היוזמים, אני רוצה להגיד שהדיון הזה הוא קו פרשת מים. כי בתופעות של הטרדה מינית ופגיעה מינית לאורך השנים אחד הדברים החשובים זה לדעת לתת שם לתופעה, ואז אפשר לדעת לחקור אותה כמו שצריך. אני רוצה להגיד שהמושג הזה, המזעזע, פגיעה מינית טקסית, פתאום שם חדר לחיינו, לפחות אני מחזיקה מעצמי כאחת שעסקה בנושא הזה ביתר שאת משנת 2016 עד 2019, בכל נושא המנעד של הפגיעות המיניות, את השם הזה של פגיעה מינית טקסית מעולם לא שמעתי.

ולכן, בתוך הקרחון הגדול הזה שנקרא פגיעה מינית, אם זה אונס, אם זה מעשה מגונה, ועד לעבירה מינית מילולית, זה משהו שלא היה קיים בתוך המנעד של התופעות הפסולות האלה. גם אם היו דברים, לא ידעו לשייך אותם. ולכן, עצם העובדה שאנחנו כאן חושפים, כמו טיטניק שנכנסת עכשיו בתוך קרחון וחושפת עכשיו איזשהו משהו שהוא גדול, וככה משטרה צריכה להתייחס לזה. יש פה באמת סוג של הזדמנות להושיט יד לילדים, לקהילות, למי שנפגע.

והלב פה יוצא, של כל חברי הכנסת, כי אנחנו מרגישים שאנחנו שמים פה את היד על משהו שבזמן שאנחנו פה מדברים יש ילדים שנפגעים כי כנראה אף אחד לא ידע להרים את האבן הזו ולעשות איתם משהו שהוא מאוד מאוד מז'ורני. וחייבים לדעת לחשוב איך מפענחים, מפצחים את הסוגיה הזו, לא רק מבחינה חינוכית, זה כמובן בהמשך, אלא קודם כול מבחינת אכיפה. אכיפה, איך אוספים את כל ה - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

שרון יקרה, תודה רבה. אני רוצה לעבור.

<< דובר >> שרון ניר (ישראל ביתנו): << דובר >>

וחברתי, רק משפט אחרון. אני מזכירה לך, מאז קמפיין מי טו בשנת 2017, כשראינו פתאום את הלגיטימציה לפנות, אני מעריכה שמאז שאנחנו מדברים את זה יהיו יותר ויותר פניות, בטח למרכזי הסיוע שיושבות פה ולכל גורם. החוכמה היא באמת שאנחנו כחברה נבין - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אני רוצה אבל רגע לאכזב אותך ולומר לך, קמפיין מי טו היה חשוב מאוד, אבל תראו שהעלייה בטיפול בהטרדות מיניות, דווקא זה קיבל פוקוס, אבל החשיפות שם לא היו הדברים הכי קשים.

<< דובר >> שרון ניר (ישראל ביתנו): << דובר >>

נכון.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אף אחד לא רוצה לדבר על אונס ברוטלי, כשמנוחת חרב על צווארך, על ילדים שאונסים אותם ומתעללים בהם, ואנחנו מעלימים אותם.

<< דובר >> שרון ניר (ישראל ביתנו): << דובר >>

מסכימה איתך, ודווקא בגלל זה כאן יש לנו חובה, לנו.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

ולכן לי תמיד היה קשה להתחבר למי טו בלי ההשלמה האמיתית של חברה שצריכה לראות באומץ את המקרים הקשים והמפלצתיות שבאנושיות, ויש את זה, תאמיני לי.

<< דובר >> שלי טל מירון (יש עתיד): << דובר >>

חברתי, את כל כך צודקת, ואני אומרת, יש פה קואליציה של חברי וחברות כנסת, אני שמחה שחבר הכנסת דלל נמצא פה, אנחנו חייבים לעשות משהו גדול כדי להעצים את הנפשות.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה, שרון. טס מאיר נמצאת איתנו בזום.

<< דובר >> נעמה לזימי (יור הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

טס, סליחה, אני רק אומרת, יש פה איזה אירוע רפואי, סליחה על ההמתנה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אחרי הרופא אנחנו גם נשמח לקבל את יעל שטרית בחזרה, אנחנו עושים את זה לטובתה.

<< דובר >> נעמה לזימי (יור הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

חברים, רק תתיישבו ובואו נכבד גם את הנפגעות שהגיעו לדבר ואת כל מי שעוד פה. אני מבקשת רגע, זה מטלטל וקשה, זה חלק מהעוצמות של מה שקורה פה. טס שאיתנו, אני נחשפתי לסרטון שלה, שהיא נחשפה בפנים גלויות ובסיפור. חברים, אם למישהו זה מפריע, הוא יכול באמת לצאת, תכבדו את הנפגעות פה. תודה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אנחנו מחזירים את השידור.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

טס, תודה, אנחנו דיברנו וגם התראיינו יחד ברדיו והבטחנו לך שברגע שיתקיים דיון את תוכלי להשתתף. אני קודם כול רוצה להגיד גם לך, כמו לשאר האנשים שכאן, תודה על האומץ לדבר, ותודה שאת איתנו.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

בבקשה.

<< אורח >> טס מאיר: << אורח >>

תודה רבה ותודה על ההזדמנות לדבר. אני בקצרה אגיד כמה מילים על עצמי, מאיפה אני מגיעה. אני נולדתי ברמות בירושלים למשפחה חרדית, עוד עשרה ילדים, בגיל 19 יצאתי באופן סופי מהבית והלכתי ללמוד משחק. בבית הספר למשחק תקף אותי מורה שראה כל מה שעברתי עליי בזמן שאני לא הייתי מודעת בכלל לכל מה שהיה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

טס, באיזה גיל?

<< אורח >> טס מאיר: << אורח >>

בין גיל 22 לגיל 25. כשסיימתי את הלימודים התלוננתי עליו במשטרה וסגרו לי את התיק בפרקליטות על חוסר אשמה, אפילו שהוא הודה בזה שהיו שם יחסי מרות. זה היה טריגר ממש רציני בשבילי כנראה ומאז התחלתי להיזכר פשוט בכל מה שקרה לי בילדות. הדבר הראשון כנראה, זה שהייתי עדה לאיזה אירוע בגיל שש והגעתי למשטרה והתלוננתי שם על מה שקורה לי בבית ובשכונה וסגרו לי את התיק, וזה נעלם לחלוטין. ודרך זה נזכרתי גם בכל הפגיעות בשכונה ובתוך המשפחה ופגיעות מכל מיני סוגים שבהן יש הרבה אנשים שותפים. וחלק מהפגיעות הן פגיעות שבהן היו מצלמות שצילמו אותי ואחר כך העלו את זה למחשבים שאני עומדת שם לידם.

כל מי שסיפרתי לו את זה בתקופה שנזכרתי לא האמין לי, אבל אני הייתי חייבת להאמין לעצמי כדי להצליח להחלים. פשוט העברתי את עצמי תהליך, יכולתי למזלי בתקופה הזאת לא לתפקד במשך שנה וחצי, ופשוט העליתי חוויה אחרי חוויה ועיבדתי אותה והאמנתי לעצמי. וחלק מתוך כל תהליך ההחלמה הזה היה גם לכתוב, והתחלתי לכתוב את הסיפור שלי.

עכשיו בדיוק הייתה התקופה שבה הייתי אמורה לצאת עם הרצאה ועם ההצגה שכתבתי על סיפור החיים שלי ועל כל הדבר הזה, ופתאום התחילו לצאת כל העדויות האלה, נשים אמיצות ומדהימות שפתחו מצלמה והתחילו לדבר. לא הספקתי להבין מה קורה וגם יצאה כתבה. קראתי את הכתבה ואני פשוט לא האמנתי שכל כך הרבה אנשים עברו גם את מה שאני עברתי. וברגע שאחת המתלוננות הלכה להתלונן במשטרה והוטל צו איסור פרסום על הווידאו שלה והוא ירד מהרשת ממש פחדתי שכל הנושא הזה ייעלם והחלטתי שבשביל זה התכוננתי כל הזמן הזה והגיע הזמן שאני אפתח מצלמה ואתחיל לדבר, וזה מה שעשיתי.

ומהרגע שפרסמתי את הסרטון הגיעו אליי אינספור הודעות מכל גוני הקשת, גברים, נשים, חילונים, חרדים, יוצאים בשאלה, אנשים שנמצאים עדיין גם שם, פנו אליי ושיתפו אותי בסיפורים האישיים שלהם. את חלקם העברתי לנועם ברקן ואת חלקם שלא רצו לדבר, נתתי להם את השנקל שלי על איך הם יכולים להתמודד עם זה ולהחלים.

אני זוכרת שהייתי ילדה ממש קטנה ותוך כדי אחד האירועים הקשים האלה הייתי על סף מוות והבנתי שאני - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

באיזה מובן? את היית ילדה קטנה ואת היית באירוע של פגיעה?

<< אורח >> טס מאיר: << אורח >>

כן.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

שבמהלכו את היית בסכנת חיים?

<< אורח >> טס מאיר: << אורח >>

כן.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

זה היה טקסי? את זוכרת מה היה שם?

<< אורח >> טס מאיר: << אורח >>

סליחה, מה הייתה השאלה?

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אני שואלת, את היית באירוע שפוגעים בך שזה העמיד אותך בסכנת חיים?

<< אורח >> טס מאיר: << אורח >>

כן. אני זוכרת סיטואציה שבה לא יכולתי לנשום, לא יכולתי להמשיך, הרגשתי שאני רק צריכה לוותר ואז אני אמות.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

ואת זוכרת אם זה היה בריבוי משתתפים?

<< אורח >> טס מאיר: << אורח >>

כן. ואני זוכרת שידעתי בידיעה שיש כל כך הרבה ילדים סביבי שעוברים את אותו הדבר ושאני לא יכולה למות, שאני חייבת להמשיך לחיות כדי שאני אגדל ואני אעשה הכול בשביל לשנות את מה שקורה שם. גדלתי והיום אני מבינה שהדרך היחידה שלי לטפל במה שקורה שם היא לדבר על זה ולהציף את זה ולכתוב על זה ולעשות על זה אמנות, את יודעת, הכלים שיש לי. אבל לכם יש את הכלים לטפל בזה. ואני רוצה להגיד לכם תודה על הישיבה הזאת ותודה על זה שאתם פה בשביל לדבר על זה ובשביל לדון על זה ובשביל לעשות את הצעד הראשון לקראת השינוי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה לך, טס, תודה רבה לך על העדות. אני יודעת שזה לא פשוט לרבות מהמשתתפות כאן, ובאומץ לב אתן כאן ומדברות ונאבקות את המאבק גם כי בדיוק הדברים שאמרת בסיפא שלך, כדי למנוע את הפגיעות העכשוויות והעתידיות בילדים.

חבר הכנסת אלי דלל, בבקשה בקצרה.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

אני אשמח כי אני גם אמור לצאת עוד מעט. שמענו את האירועים המטלטלים והמזעזעים, אני פשוט לא יכול לחשוב על משהו אחר אחרי מה שראיתי ושמעתי. גם בוועדות שניהלתי בזכויות הילד, אני חייב לומר, לא נתקלתי בעדות כזאת. וגם המושג של פגיעה מינית טקסית הוא מושג יחסית חדש עבורי, והגיע הזמן לעבור מהקשבה לעשייה.

זאת אומרת, אנחנו פה, זה מטלטל, אנחנו מקשיבים, אבל אני יודע שאנחנו בכנסת לא אנשי ביצוע, אנחנו מחוקקים, אבל הגיע הזמן להתעסק בעשייה, להנחות את גורמי הביצוע, אם זה בממשלה, ואם אצל השרים, ואם זאת המערכת המשפטית והמערכת המשטרתית, כל האכיפה בנושא הזה חייבת. אני לא יודע איך אפשר לבקש מילד, ולא משנה אם זה זכר או נקבה, אם זה ילד או ילדה, לגשת למוקד 105, זה לא הגיוני.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

שזה ב-105?

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

כן, 105, זה לא. יש פה משהו שהם חסרי ישע.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אנחנו לא מנסים להתערב לכם בזה, אבל יש לנו מספיק ניסיון, ענת.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

יש פה ילדים וילדות חסרי ישע, ואנחנו צריכים להתחיל ליזום את הדברים, לא להישאר אדישים רק לתלונה.

<< דובר >> נעמה לזימי (י"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

בדיוק.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

וגם כששמענו פה קודם את העדות של יעל שטרית וגם אחריה, שהיא הייתה בת שש והתלוננה במשטרה וסגרו את התיק - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

צריך להגיע לחקר האמת עד הקצה.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

משהו פה לא הגיוני.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

נכון.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

ולכן חייבים ליזום פה חקירות ולקחת קצה חוט.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אני אגיד לך מה הגיוני, שבמדינת ישראל חוטפים ילדה בת תשע - - -

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

ולא מבינים שיש פה עניין.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

ולא מוצאים אותה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

יש קטינים אחרים שנחטפו, יש ילדים שנפגעים יום-יום, יש אטימות כלפי. ואתה יודע מה?

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

גם ילד שנחטף בצפת לפני כן, מוישי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

נכון. הפקרות כלפי הקהילה, הילדים החרדים.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

מהקשבה לעשייה, זה מה שצריך להיות פה היום, מהקשבה לעשייה. מהעדויות האלה שמזעזעות ומטלטלות להתחיל לעשות משהו באופן יזום. תודה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה. אני אגיד לך משהו. בשעת לילה מאוחרת – לא צריך הרבה בשביל להבין כמה זה קורה, אמנם זה שונה מהנושא הזה – אבל יש צייד פדופילים שקפץ לי לפיד וישבתי איזה לילה אחד, תקשיבי, שלוש שעות, עם עדויות, מצולם. יואב, אני אמרתי, פנינה, טוב שאת פרנואידית וכל היום אני חופרת לבן שלי ולבת שלי, באותו רגע קיבלתי אישור. זה פשוט מוטרף מה שקורה, כמות הסטיות, הפגיעות היא אדירה, אדירה. וזה עניין של חברה וסדרי עדיפויות.

<< דובר >> אלי דלל (הליכוד): << דובר >>

צריכים ליזום.

<< דובר >> יואב סגלוביץ' (יש עתיד): << דובר >>

אני אגיד כמה מילים קצרות, אני אדבר על המשטרה רגע.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

רגע, חברים, אנחנו רוצים פשוט שכולם גם ידברו, בבקשה, כי כן הוועדה קצובה בזמן.

<< דובר >> יואב סגלוביץ' (יש עתיד): << דובר >>

זה קצר. לפי מה שאתם אומרים זה שנה נמצא בטיפול. תראו, הסיפור, באופן כללי, בלי לדעת את הפרטים, ברמה העקרונית זה חוסר טיפול עומק בהרבה תחומים שקשורים לכתות לסוגיהן השונים. והסיפור של כתות, תמיד, נמנעו הרבה פעמים מלגעת בו, גם 1,001 שיקולים, ושקשה גם להיכנס פנימה. צריכים ללכת - - - חלקן לא בארץ, אבל לב טהור לדוגמה, שאמנם מרכז העשייה הוא לא בישראל, יש שם ילדים קטינים שנים. הרב ברלנד, שמתעקשים לקרוא לו רב, ואני אקרא פה שיהיה ברור: מעכשיו צריכים לקרוא לו העבריין ברלנד.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

ממש, סוטה המין.

<< דובר >> יואב סגלוביץ' (יש עתיד): << דובר >>

הוא עבריין מורשע, גם בעבירות מין ולא רק. אבל זה חלק מהדברים. גואל רצון בזמנו. לכן אני אומר, זה לא רק טיפול של משטרה, בסוף האירוע הזה הוא אירוע שמרכיב כמה וכמה משרדי ממשלה. והשאלה שלי היא רק לדעת בשביל שאני אהיה רגוע, האם כל משרדי הממשלה שאמורים לטפל בעניין הזה כבר בפנים, או שעדיין רק המשטרה?

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

למה כת? למה לצמצם את זה?

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

רק המשטרה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

נא לא להיכנס לדברים של חברי הכנסת, אנחנו יודעים על מה אנחנו מדברים. קודם כול, אם היה נפתר הסיפור של הכת, אולי היינו מגיעים גם לדברים היותר - - - .

<< דובר >> יואב סגלוביץ' (יש עתיד): << דובר >>

רגע. בקול רם אני אומר כאן, אני אומר לכם, תעבירו את המסר הזה הלאה. למשטרה, בוודאי יש לה חלק, הוא חלק משמעותי, אבל בקטעים מסוימים אפילו לא העיקרי. כי אם דובר על פגיעות בילדים מתחת לגיל מסוים, המובילים הם לא הם, ויש פה משמעויות הרבה מעבר לזה.

ואני יכול להגיד לכם רק דבר אחד, אני חושב שזה חייב להיות היום טיפול של צוות משולב, כמו שהיה בזמנו בטיפול בנושאים אחרים של כתות, גם הבדיקה תהיה אחרת. ולכן זה מה שאני יכול לתרום פה כרגע. אני מציע, פנינה, שאם צריך לעשות דיון פיקוח נוסף, אני חושב שצריך לעשות דיון חסוי ולהזמין כמה אנשים ולראות איפה זה נמצא ולראות מי מהדברים ולהזמין גורמים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

יכול להיות שאנחנו צריכים דיון חסוי, אני מסכימה איתך.

<< דובר >> יואב סגלוביץ' (יש עתיד): << דובר >>

משרד העבודה והרווחה, זו האחריות על כל מה שקשור לילדים, זה כמובן 105, אני מבין שזה סיפור של סרטונים. אבל בסוף-בסוף עברה שנה, וזה צריך להיות צוות בין-משרדי בניהול של המשטרה, אבל בין-משרדי, זה לא סיפור של משטרה בלבד.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אני מסכימה איתך, כנראה שצריך פה גם דיון חסוי. אני רק אומר, הסיפור של הכתות, עוד לא התחלנו לגרד, יש לי הצעת חוק, אני משערת שגם לאחרים יש הצעות חוק. הגיע הזמן שהמדינה תתחיל להפנים ולהבין עם הגדרות ברורות כדי שגם למשטרה יהיו כלים לפעול. המשטרה יכולה לפעול במסגרת הכלים שניתנים להם מהמחוקק, כך שאני חושבת שגם אנחנו צריכים לעשות עבודה בעניין הזה.

ע' איתנו כאן, לא להעביר את המצלמה אליה בבקשה.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

תודה שאת פה.

<< אורח >> ע': << אורח >>

תודה. כתבתי את הדברים כי אני מתרגשת. באתי לתת עדות כיוון שהנושא חשוב לי ואני מקווה שיקרב היום ותצליחו לעצור את הזוועה. מגיל ארבע נפגעתי על ידי בן דוד.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

איילת, אני מבקשת לא לצלם. יש גבול לכמה אפשר להתנהל ככה, בצורה הזאת, איילת.

<< אורח >> איילת השחר סידוף: << אורח >>

לא הקשבתי לך, פנינה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה. אז להקשיב. את מפריעה כבר כמה וכמה פעמים, מאוד אוהבות ומכבדות אותך, אבל לא להגזים.
בבקשה.

<< אורח >> ע': << אורח >>

מגיל ארבע נפגעת על ידי בן דוד, מגיל 11 הוא החל לסחור בי. בגיל 14 הוא לקח אותי לחברים שלו
במועדונים סדיסטיים במרתפי תל אביב ויפו תחת האדמה, איפה שאת צועקת ואף אחד לעולם לא ישמע אותך.
בתוך המועדונים האלו התקיימו אירועים סדיסטיים שכוננו בפייהם "חינוך מחדש". הוכרתי לעבור חינוך, לקבל
עונשים ועוד סטיות בטרמינולוגיה הזו. עברתי עינויים, הרעבות, התעללויות, פגיעות באינסוף דרכים שהדעת לא
סובלת, דיכוי, השפלות.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

בת כמה את היית?

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

מאזור גיל 14, זה היה שם.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

כשהיית כבר ממש מבינה, נערה.

<< אורח >> ע': << אורח >>

מגיל ארבע נפגעת על ידי בן דוד, הוא התחיל את החינוך, מאזור גיל 11 הוא התחיל לסחור בי, ומאזור
גיל 14 הוא כבר לקח אותי למועדונים בתל אביב.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

איפה את היית גרה?

<< אורח >> ע': << אורח >>

בגדול, באזור ירושלים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אוקיי. את היית חרדית אז או חילונית?

<< אורח >> ע': << אורח >>

באתי מבית דתי לאומי. אבל הפגיעות שלי בתל אביב היו עם אנשים חילונים לגמרי, חלק אנשים מיוזעים,
מוכרים, מפורסמים. עברתי עינויים, הרעבות, התעללויות, פגיעות באינסוף דרכים שהדעת לא סובלת, דיכוי,
השפלות, איומים, הזריקו לי חומרים מכאיבים, סיממו אותי. היו אירועים שהיו פתוחים לקהל הרחב יותר והיו
אירועים פנימיים למעגל אנשים מצומצם יותר. באירועים האלו נערכו טקסים חולניים ומזעזעים שחזרו על עצמם
והיו מאוד לא מובנים. אתאר מעט, כיוון שכמו שהן תמיד אמרו, מי שלא היה שם לעולם לא יבין.

אירוע שבו אני קשורה לעמוד גבוה, דומה למה שרואים בציורים של אינדיאנים בסרטי ילדים. יש בעמוד גילופים שמזכירים פרצופים, אך בשונה מהם, תלויים עליו אזיקים למעלה ולמטה ואני אזוקה בהם לעמוד. בדרך כלל היו עוד אזוקות סביבי ואנשים מסביב עירומים, רוקדים, ממלמלים בשפה לא ברורה, אונסים, מכים, מתעללים, מוזיקה מפחידה ברקע, ותמיד מלווה בשתייה של דם. יש דם של מחזור שלוקחים ממני, ואם אין, חותכים אותי כדי שיהיה דם. יש טקסים מעורבים עם שחיטה של חתולים ושתייה של הדם שלהם או חיות אחרות.

זה נשמע תלוש מן המציאות, וזה אולי הסוד, כי הלעג הגדול שהוטח בי, שאף אחד לעולם לא יאמין לי אם אני אספר, ונחסל אותך, לכן כדאי לך לשתוק. ושתקתי, כעסתי על עצמי על הפחד, על האימה. אבל הייתי ילדה מוקפת חבורת ברברים שעקבו אחריה לכל מקום, חטפו אותי לאן שרצו, והיו ללא גבולות. תמיד חשבתי שאני היחידה בעולם שיצאה משם בחיים, המשפט שחזר שוב ושוב – מכאן יוצאים רק כגופה. הם עשו לי הצגות בהן רצחו אנשים, היום אני מנחשת שהיו אלה הצגות, אבל בתור ילדה האמנתי שזו אמת לאמיתה. הסבירו לי שכך יהיה סופי אם אני אדבר, אברח, אספר, אבגוד ברעיון שלהם ובדרך שהכריחו אותי להיות בה באכזריות ואלימות. גם אחרי הנס הגדול שקרה לי, שהצלחתי לברוח ולהתחיל חיים חדשים במקום חדש רחוק, והיו מחירים, כי ניתקתי קשר עם כל מי שהכיר אותי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

באיזה גיל היית כשברחת?

<< אורח >> ע': << אורח >>

אזור גיל 20.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

איפה ההורים היו בתקופה הזאת?

<< אורח >> ע': << אורח >>

איפה שהוא בעולם.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

את לא בקשר איתם?

<< אורח >> ע': << אורח >>

חלק כן. אחד כן, אחד לא. אבל כשהתנתקתי לא הייתי בקשר איתם, הייתי צריכה פשוט להיעלם. גם אחרי הנס הגדול שקרה לי, כשהצלחתי לברוח ולהתחיל חיים חדשים, היה לזה מחיר. הייתי בטוחה שאני היחידה, שאם אני אספר יחשבו אותי למשוגעת, לא יאמינו לי, יאשפזו אותי על שיגעון, ככה הם תמיד הפחידו ואיימו עליי. ושתקתי, שנים של סבל והדחקה.

בניתי זוגיות, בית, משפחה, ילדים, וביטחון ויציבות בחיים, עברתי תהליך עומק. הגשתי תלונה במשטרה לפני קרוב לחמש שנים. החוקרים עבדו כל כך קשה, הם הקימו צוות חקירה מיוחד במטרה לעשות צדק, אך הפרקליטות סגרה את התיק בזלזול על היעדר אשמה, אפילו לא חוסר ראיות. כי ככה הפוגע ביקש, שלא יפגע לו בקריירה. הגשתי ערר וכנגד כל הסיכויים, הערר התקבל. זה עמד אז על סביבות 9% עררים שמתקבלים, הערר התקבל. התיק נפתח, קראו לי להשלמת עדות, הייתי בשמירת הריון והגעתי, הגעתי כמה פעמים, זה היה בערך פעמיים בשבוע לכמה שעות טובות עדות. וסגרו את התיק שוב, ללא שום פעולת חקירה נוספות.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

למה סגרו שוב?

<< אורח >> ע': << אורח >>

היעדר אשמה.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

עוד פעם, אותה עילה.

<< אורח >> ע': << אורח >>

אני מדומיינת, לא יכול להיות, אני מדומיינת.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

והיו אנשים נוספים שהיו עדים?

<< אורח >> ע': << אורח >>

הבאתי להם טלפונים של אנשים שיכולים להעיד עליי, הבאתי להם הקלטה של מישהי שמתארת שהיא זוכרת אותי משם. היא פגעה בי, היא פגעה בי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

ושאת זוכרת אותה?

<< אורח >> ע': << אורח >>

היא עבדה שם בכסף, באיזושהי מסגרת של משהו, ופגעה בי, והיא העידה על זה. היא אמרה לי את זה וקלטתי את זה, התחלתי להקליט אותה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

והיא הגיעה אלייך?

<< אורח >> ע': << אורח >>

נפגשתי איתה באיזושהו מרכז סיוע. היא בעצמה עברה התעללויות. והבאתי את העדות שלה, הבאתי את מספר הטלפון שלה.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

היא זומנה לחקירה?

<< אורח >> ע': << אורח >>

לא, לא נעשתה שום פעולה של חקירה. הבאתי להם שמות של אנשים, כלום. לא כתבתי את זה, אבל אני
אגיד, במקביל היה את התחקיר שנפתח, זה כבר היה לפני כמה שנים. הדברים האלה - - -

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

ע', רק אם אפשר לשאול, סליחה, אני רק רוצה בכל זאת, מתי את העברת עדות מוקלטת של מישהי
שאומרת שהיא זיהתה אותך כמישהי שהיא פגעה בה?

<< אורח >> ע': << אורח >>

בערך שנה וחצי, לפני שנה וחצי. והבאתי עוד עדות של עוד מישהו.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

הנה, אני רק אומרת, יש פה באמת מישהי שמספרת שהיא העבירה עדות מוקלטת של אישה שמודה שהיא
הייתה בחדר בו פגעו בה ושהיא גם פגעה בה והיא לא זומנה לעדות, לא זומנה לחקירה.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

צריך לבדוק את זה.

<< אורח >> ע': << אורח >>

אני לא אכנס לכל הפרטים של ההליך העצוב, אבל כיום זה המצב. אני צריכה להסביר להם למה לקח לי
חצי שנה מעבר לחודשיים שנתנו לי להגיש ערר כדי להגיש עוד ערר על התיק השני שנסגר. הייתי צריכה להתמודד
עם זה רגשית שאני באה ואני שופכת ואני מפרטת להם לפרטי פרטים, והם תמיד רוצים לדעת, הזרת הייתה ככה או
הזרת הייתה ככה? הסתכלת למעלה או הסתכלת למטה?

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

יש אנשים שאת זוכרת מאותה תקופה, ילדים שאת יודעת שנפגעו?

<< אורח >> ע': << אורח >>

כן. ילדים לא, אבל פוגעים כן. אני יודעת שהם היו שם, הילדים, אני יודעת שהיו עוד. חשבתי שאני
היחידה, נדהמתי לגלות שיש עוד ניצולות כמוני, שיש לזה שם, פגיעות טקסיות. ואני כאן כדי לבקש מהאנשים
היקרים שנמצאים כאן, שאמונים על המדינה שלנו, שליחי ונבחרי הציבור שבאו לפעול שתהיה לנו מדינה חזקה,
טובה ובריאה, אנא תהיו על זה, תחזיקו חזק ידיים ותמגרו את הרוע הזה, בין אם הם פועלים מתוך בצע כסף,
למכור סרטי אלימות ופגיעות אכזריות בילדים, ובין אם הם חולי נפש שחושבים שהם עובדים לאילי שטן, זה וזה
רוע אכזרי שחייב להתבטל מן העולם והם מתחילים בארץ היפה שלנו.

כילדה, כנערה וכצעירה לא הפסקתי להתפלל ולקוות שמישהו יגיע ויציל אותי מהגיהנום הנורא הזה. זה
מעולם לא קרה, ועדיין המשכתי לקוות ולהתפלל וזה החזיק אותי בחיים, נתן לי כוח לשרוד עוד קצת, כי הבטחתי
לעצמי שאני אברח. ברחתי ונענשתי, שוב ברחתי ושוב נענשתי, ולא הפסקתי להישבע שיהיו לי חיים אחרים
וטובים ובריאים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

קודם כול אני מקווה שיש לך היום חיים טובים ובריאים יותר, על אף כל ההתמודדויות.

<< אורח >> ע': << אורח >>

כן.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

וסליחה שאני קוטעת אותך מהכתיבה, פשוט קשר העין יותר חשוב לי. את זוכרת את המקומות? את העברת למשטרה איפה זה קרה?

<< אורח >> ע': << אורח >>

היה חדר.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

את זוכרת את הרחוב?

<< אורח >> ע': << אורח >>

לא, אבל אני זוכרת איך זה היה נראה מבפנים, תיארתי להם לפרטי פרטים, והחוקרת אמרה לי, אני יודעת, זה זה וזה, זה מקום מוכר.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

הבנתי. תודה על העדות שלך.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

ממש תודה.

<< אורח >> ע': << אורח >>

רק רציתי עוד משפט אחד, אם אפשר.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

משפט, כן.

<< אורח >> ע': << אורח >>

הרשויות, אני רוצה לבקש שתתייחסו לזה כדבר של טרור לכל דבר, חקירות צריכות להילקח ברצינות. סגרו את זה כי חשבו שאני מדמינת ולא עשו עם זה שום דבר כדי להגיע לחקר האמת.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

ובזמן הזה ילדים אחרים עוברים את אותה תופת.

<< אורח >> ע': << אורח >>

ובזמן הזה ילדים אחרים עוברים את התופת הזאת.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

לא רק צדק איתך ואיתכן.

<< אורח >> ע': << אורח >>

אני הבטחתי להם שאני אצא ואני אדבר. לקח לי הרבה שנים, אבל יצאתי ודיברתי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה. נועם ברקן, כתבת ישראל היום. חיים ריבלין גם עשה כתבת תחקיר ויש כנראה אחרים שהתנצלותי בפניהם אם לא הזכרתי את שמם, כי אני לא מכירה. נועם, בבקשה, ואחר כך דני ברום, אני אשמח לשמוע אותך, מנכ"ל מטיב.

<< אורח >> נועם ברקן: << אורח >>

אני אעשה זאת בקצרה. אני קודם כול מודה לכן מאוד על ההזדמנות הזאת ועל הוועדה הזאת, על המקום לאפשר לנפגעות לדבר. עד עכשיו הנפגעות שאני פגשתי היו מפוחדות, בצדק, ספגו איומים כבר לאורך ההתעללות בילדות, וגם בשנים האחרונות. ואני חושבת שזו לא סתם רעידת אדמה, זו רעידת אדמה שיש לה איזשהו אופק של תקווה, מכיוון שעכשיו הנפגעות והנפגעים, יש גם נפגעים, יכולים להפסיק לפחד, וזאת בשורה די משמחת.

הדבר שמאוד מאוד חשוב ומה שהנחה אותי לאורך התחקיר שעשיתי במשך כמה חודשים זה הילדים שנפגעים היום. ויש אינדיקציות גם למשטרה, גם לרווחה, גם למשרד החינוך, גם למטפלים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

כבר יש לך אינדיקציות על הפגיעה היום?

<< אורח >> נועם ברקן: << אורח >>

יש אינדיקציות על ילדים שנפגעים בימים אלו וקשה מאוד לטפל בתופעה הזאת, זו תופעה מושתקת.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

לא, באופן מאורגן אני שואלת, ברור שילדים נפגעים.

<< אורח >> נועם ברקן: << אורח >>

אין לי הוכחה שזה אותו ארגון, אבל - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

לא, זה לא חייב להיות אותו ארגון, אבל אני שואלת אם יש אינדיקציות וכבר הוכחות שצפות על אירועים מאורגנים.

<< אורח >> נועם ברקן: << אורח >>

כן. אנחנו מדברים על מצבים של פשע מאורגן, של אונס קבוצתי. ומה שחשוב, מה שעלה כאן בכמה עדויות זה הנושא של סחר והנושא של כסף. וכשמעורב כסף, יש עקבות. אני ממש מקווה שבעקבות הדיון הזה, וגם אספר לכם שבעקבות הכתבה הגיעו אליי הרבה מאוד עדויות חדשות, באמת תבצע חקירה ויוכר - - -

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

את תעשי כתבת המשך גם? אני שואלת כי זה חשוב, העבודה העיתונאית שלכם היא ממש תיקון בעולם.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

היא לא תעצור, נועם.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

כן.

<< דובר >> שרון ניר (ישראל ביתנו): << דובר >>

האמת היא שאני ממש מבולבלת, גברתי, כי מצד אחד מדובר פה על סחר וכסף, ומצד שני מדובר פה על מעגל ממש קרוב בהרבה מאוד עדויות. לדעתי, בסוף - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

זה שילוב של כל הרוע בעולם. עזבי, זה גם כסף, זה גם פגיעות.

<< דובר >> שרון ניר (ישראל ביתנו): << דובר >>

לא, אבל בסוף צריך להבין מה התופעה, אני הבנתי שהתופעה היא יותר - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אמונית.

<< דובר >> שרון ניר (ישראל ביתנו): << דובר >>

לא, גם מאנשים שהם מהמעגל הקרוב, לכן המצב הוא עוד יותר קשה, עוד יותר מורכב, שהילד לא מוכן להתלונן.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

קהילתי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אבל שרון יקרה, את יודעת משהו? ב-80% מהמקרים יש מישהו מהמעגל הקרוב. כי להגיע לילד, לא שזה לא קורה, אבל להגיע לילד ולהכניס לסיטואציה כזאת, ופגיעות חוזרות ונשנות, ולהיכנס למרחב שלו, זה בדרך כלל

<< אורח >> יעל שטרית: << אורח >>

הם לא צריכים את המעגל הקרוב, יש להם שיטות מאוד מובנות איך לצוד את כל מי שהם מעוניינים לצוד, והם דואגים שהאדם שהם יצודו יפגע בגיל מאוד צעיר כי המוח שלו כבר מפוצל.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אני אומרת אבל, לרוב, כשיש משפחה חזקה, להגיע למרתפים, לזה, וילד נעלם, כשיש משפחה חזקה זה יותר מורכב. נועם, משפט לסיכום?

<< אורח >> נועם ברקן: << אורח >>

סיימתי.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אורית סוליציאנו, מנכ"לית איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ונפגעי תקיפה מינית, קודם כול להודות לכן על כל שיתוף הפעולה והדרך הארוכה שאתן עושות במאבק למען הנפגעים והנפגעות. אנחנו נאפשר לך, ואני כבר אתנצל שאחרי הדברים שלך אני אצטרך לצאת ונעמה תמשיך לנהל את זה כי אני גם יושבת ראש סיעה ואנחנו ביום שהוא עם ישיבות הנהלת אופוזיציה ועוד.

<< אורח >> אורית סוליציאנו: << אורח >>

תודה רבה. יו"ר הוועדה וחברת הכנסת נעמה לזימי, זה באמת דיון היסטורי, ואני רוצה להגיד תודה לשותפות שלי לדרך, ד"ר נעמה גולדברג ולנועם ברקן. אני רוצה להגיד שלפני שנה או יותר, יעל אריאל גם, אני חייבת לתת כאן קרדיטים לאנשים שהובילו את המאבק הזה, יעל אריאל, שהיא הרבה זמן בקשר עם איגוד מרכזי הסיוע על התופעה הזו, וכל הקבוצה הזו ביחד פעלה מה שאנחנו כחברה מתוקנת היינו רוצים שמשטרת ישראל תעשה. לצערי הרב, אבל גם לשמחתי, יש כוח לחברה האזרחית, לנשים וגברים שנפגעים ולוקחים את העוצמה על הידיים שלהם. קודם ממש תודה, כי אחרת לא היינו מגיעים לכאן היום.

אני חייבת להגיד שאני מאוד מודאגת. אלמלא העשייה הזו שנעשתה, לא היה הדיון הזה כאן היום, אלמלא התחקירים העצמאיים של נעמה גולדברג, שהיא חוקרת באקדמיה, אבל היא לא חוקרת משטרה, אלמלא הפרואקטיביות הזו, הדבר הזה לא היה כאן היום. ואני חייבת להגיד שגם אנחנו במרכזי הסיוע קיבלנו פניות כאלו, אבל כשפונה מתקשרת לקו, היא לא אומרת, "שלום, נפגעת פגיעה טקסית", היא מתקשרת ומבקשת עזרה, ואז לאט-לאט אנחנו רואים מאפיינים של הפגיעות שצוינו כאן.

חברת הכנסת שרון ניר, את באמת שאלת על התופעה. התופעה הזאת היא מורכבת והיא לא מדעית, הפוגעים לא לומדים באוניברסיטה איך לעשות פגיעות טקסיות. בחלק מהמקומות זה בתוך המשפחות ומשפחות מעורבות בזה וזה מאורגן ככה, חלק יש כמו העדות שטס נתנה ואני גם דיברתי איתה, ילדים נחטפים, כמו שאת סיפרת, שילדים נחטפים ואני לא יודעת מה ההורים יודעים ולא יודעים. זה ריבוי תופעות שיש להן היבטים משותפים.

מה שאני רוצה לומר, ואני כן פונה למשטרת ישראל, אנחנו זקוקים לכם, זה לא ייפתר באקטיביזם של אנשים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

לא רק להם, גם למשרד המשפטים. מה עם משרד המשפטים? הפרקליטות סוגרת ואומרת מחוסר אשמה, או גם לא רק מחוסר אשמה, המשטרה כבר גם מקבלת מסר שגוי.

<< אורח >> אורית סוליציאנו: << אורח >>

ברור. אני זוכרת שאנחנו דיברנו עם יעל אריאל עוד קצת אחרי 7 באוקטובר ואנחנו דיברנו בשיחות שאולי הציבור הישראלי כרגע לא יכול להכיל עוד נושא אחרי הטבח. אבל עבר זמן ויש כאן קריאה, זעקה לעזרה ופעילות מיידית של המשטרה, כי יש כאן המון המון מידע שפשוט לא נאסף. שנה זה המון זמן, ואם לא נאספו העדויות שכאן - - -

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

תודה. אנחנו נאלצים להצטמצם.

<< דובר המשך >> אורית סוליציאנו: << דובר המשך >>

זו הקריאה שלנו, שהדבר הזה ייעשה, ולא לתר ואתמול.

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

אולי הדיון הבא צריך להיות בנוכחות המפכ"ל, גברתי.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

בגלל שאנחנו נצטרך לסגור את הדיון בשלב מסוים ואני רוצה שכן ידברו, אני עכשיו מנהלת את זה, בבקשה שזה יהיה מדויק, ובוודאי שצריך כנראה עוד דיון פה, אנחנו מבינים את זה, רק להגיד שזה ברור לכולנו.

אני רוצה לתת לדני ברום, מנכ"ל מטיב, המרכז הישראלי לפסיכותראומה בירושלים.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

אני כבר מתנצלת בפניך, אני אצפה אחר כך בדברים שאמרתם כולכם.

<< אורח >> דניאל ברום: << אורח >>

רק דבר אחד הייתי רוצה שתשמעי. שאני בספק אם הביטוי פגיעות טקסיות, אם זה הדבר הנכון. כי תמיד יש שם מצלמות ויש שם סחר, יש שם מכונת כסף, תמיד יש.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

סחר בילדים, נכון.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

יש כמה אלמנטים.

<< אורח >> דניאל ברום: << אורח >>

אני עוד לא שמעתי דברים כאלה שאין מצלמות. זאת אומרת, יש פה עשיית פורנוגרפיה, יש פה סחר בנשים ולא רק בנשים.

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

אגב, דני, רק לומר לך שכשאתה שם את זה ככה זה לא לוקח את הסיפור הטקסי, אבל כשאתה שם את זה בקטגוריה הזאת, זה גם עניין משטרתי חד משמעית עם סעיפים בחוק ובעונשין שחשוב גם לשים את זה על הקטגוריה הזאת ואתה לכן צודק.

<< יור >> היו"ר פנינה תמנו: << יור >>

את בוודאי תבקשי את הדרישות מ - - - .

<< דובר >> נעמה לזימי (יו"ר הוועדה המיוחדת לענייני הצעירים): << דובר >>

כן, בוודאי.

<< מנהל >> (היו"ר נעמה לזימי, 12:52) << מנהל >>

<< אורח >> דניאל ברום: << אורח >>

אני מכיר את התחום הזה 35 שנה, לפני חמש שנים הייתי מעורב בכל מה שקרה ולא קרה סביב סנהדריה המורחבת, וגם נתתי עדות על ההדרכה של מטפלים ומטפלות שטיפלו בילדים, יותר מ-100 ילדים שעברו פגיעות שם. ואני מוכרח להגיד, ואני לא יודע למה ומה, אבל לא קרה שום דבר עם המשטרה ועם הפרקליטות עם זה. דבר אחד אני יודע, עצרו ליום אחד מטפלת ולא אף אחד אחר. יש פה דברים מאוד מוזרים שדורשים באמת בדיקה מה קורה שם.

מה שעוד חשוב להבין זה שהפגיעות האלה מונעות מאנשים שעברו את זה להיות עדים אמינים, כי אנשים לא מאמינים לעצמם והזיכרון מפוצל, ולכן מאוד קשה לתת עדות אמינה, וזה דורש באמת מיומנות בצד של החקירה או בצד של המטפלים. יש גם הרבה מטפלים, לצערי, שעדיין לא מאמינים שאנשים יכולים להיות כל כך סדיסטיים. אבל זה קורה, זה עדיין קורה. גם הבוקר דיברתי עם מישהו בסנהדריה המורחבת, זה עדיין קורה, עדיין יש ילדים חדשים שנכנסים לטיפול עם סיפורים דומים, אולי עם מקומות קצת שונים, אבל לא עצרו את כל העשייה הזאת. וזה קורה בכמה מגזרים, ולכן אני מאוד שמח שיש את הדיון הזה, אבל כמו שאנחנו יודעים, דיונים והחלטות זה לא מה שצריך, צריך עשייה.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

נכון. תודה רבה. אני רוצה לתת לנחמה תאנה, תודה לך שאת פה איתנו. סליחה, נתחיל עם ר'.

<< אורח >> ר': << אורח >>

אני אנסה להתמקד בקצרה.

<< דובר >> ענת מימון: << דובר >>

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

לא, היא מצלמת אותה ברשותה.

<< דובר >> ענת מימון: << דובר >>

היא מדברת על קטינים ואסור על פי חוק לחשוף.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

הכנסת; אבל אם היא המלווה שלה, היא לא יכולה לצלם אותה?

<< אורח >> יפעת רומן רזיאל: << אורח >>

אני מלווה שלה, זה בידיעה שלה.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

בכל מקרה, ר', זה מצולם בלי פניך, אוקיי?

<< דובר >> ענת מימון: << דובר >>

היא לא מצלמת.

<< דובר >> דלית אזולאי: << דובר >>

כדי לא לחשוף את הקטינים.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

ברור, את הקטינים, בסדר.

<< אורח >> ר': << אורח >>

השם שלי הוא ר', אני עד לפני שנתיים הייתי חרדית, אני אקדים את זה. כיום אני לא משתייכת לחברה, כי לא הייתה לי את האפשרות בכלל אחרי שהגשתי את התלונה. יש לי שני ילדים קטנים, בני שש ושבע וחצי כיום. הילדים שלי נחקרו כמה פעמים, במקרה הזה לא מקרה שלא היו חקירות, אלא זה מקרה שהיו חקירות ילדים מטעם המשטרה במהלך שנת 2022 כמה פעמים והם העידו על פגיעות טקסיות מיניות מחרידות שאחרי זה, יותר מאוחר, התברר לי שהמשטרה כבר קיבלה עדויות כנגד אותם פוגעים לפני הרבה שנים בפרשייה של סנהדריה ונחלאת, אבל זה נודע לי לאחר מכן.

אבל במקום להגן עליהם, בגלל שמעורבים במקרה הזה אנשים מאוד בכירים, ולא רק שמעורבים אנשים בכירים, הם משני הצדדים הפוליטיים. ולכן מה שקרה, לפני כמעט שנתיים וחצי, כשראיתי בעיניים בבירור פגיעה מינית, שהילד שלי נפגע באותו יום, והגעתי לבית חולים וולפסון לחדר ארבע וכבר התקבלנו לבדיקה גופנית וחיכינו בחדר לרופא, הגיעו שני שוטרים ואיזושהו עובד סוציאלי שהגיע למקום מאיזושהי מחלקה אחרת, והם פשוט

ישיבה משותפת של הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי
והוועדה המיוחדת לענייני הצעירים
03/06/2025

מנעו את הבדיקה הגופנית ואמרו להגיע בבוקר ופשוט חטפו אותם לגנים, העבירו אותם לידי אבא וסבא ועוד כמה פוגעים שכבר שנתיים וחצי מתעללים בהם מינית ושנתיים וחצי משקרים אותם שאני לא בחיים. שנתיים וחצי שלא היה הליך, שום ועדה לא הייתה לפני זה מטעם הרווחה, לא לפני שחטפו אותם, לא אחרי זה.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

ר', סליחה שאני עוצרת אותך, אני רק רוצה לשאול, כי בכל זאת, יש פה גם גורמי אכיפת חוק והכול, את יודעת על פגיעה מינית מסיפור, ממראה?

<< אורח >> ר': << אורח >>

היו דברים שראיתי בעיניים.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

זאת אומרת, את עדות בפני עצמך?

<< אורח >> ר': << אורח >>

גם אני בעצמי שבועיים לפני שהתחנתני עברתי פגיעה ממישהי, אחר כך התחנתני כי לא העזתי לדבר מילה בחברה החרדית. היום אני רואה את זה שאולי כן עדיף לשתוק, כי המחירים שאני והילדים שלי משלמים – הם מחירים שאין מילים בכלל שיכולות לתאר את מה שאני והילדים שלי עוברים פה מרשויות במדינת ישראל שיודעות היטב.

כי אם שר הרווחה אמר לי לפני שנתיים, "ידיי כבולות", ויש לי את ההתכתבות הזו, כי הוא יודע שהסיפור נכון, והוא אומר לי, "אבל ידיי כבולות", לאיפה הגענו? זה לא הגיוני. אם ידיו כבולות, שני ילדים כאן צריכים לעבור שואה?

והגיהנום שאני עוברת ממשטרת ישראל, אין מילים, וכל הזוועות שתנסו לתאר, לא תוכלו להעלות בדעתכם. אם אני מאוימת בנשקים ארוכים על ידי שוטרים ומשטרת ישראל כדי שאני אשתוק, לאיפה הגענו?

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

ר', קודם כול, קשה לשמוע אותך ואני גם מחזקת אותך פה. אני בכוונה שואלת שאלות רק כדי שנוכל. הילדים שלך חושבים שאת לא בחיים?

<< אורח >> ר': << אורח >>

והבת שלי העידה באחת החקירות שאיימו עליה שאם היא תספר, ירצחו אותי. מה עשו? משקרים עליה שנתיים וחצי שרצחו אותי במקום להגן עליה.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

את לא ראית את ילדיך?

<< אורח >> ר': << אורח >>

שנתיים וחצי לא מספקים לי מילה. המנהל של הבן שלי בתלמוד תורה אמר לי בפחד שחמש פעמים הוא כבר היה במשטרה על הסיפור הזה, הוא קיבל צו אזהרה לא לפנות למשטרה על הסיפור הזה ולא לדבר איתי מילה

ישיבה משותפת של הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי
והוועדה המיוחדת לענייני הצעירים
03/06/2025

בעניין הילדים שלי, בלי שום הליך משפטי. והמנהל אומר לי, תקשיבי, אי אפשר, אני הוספתי שעות עבודה, הרשויות לא מוכנות לעזור, יש כאן קבוצה של פוגעים, הרשויות יודעות, אני צריך לעשות את התפקיד של הרשויות, אבל אני על צו אזהרה, כי אכפת לי מהילד הזה. זה לא הגיוני.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

אני רוצה להכניס לסיכום הדיון, אם אפשר רק, זה לא יכול להיות פה כמובן לעיני כולם, אלא לסיכום הדיון, גם לגבי טיפול משטרתי בעדויות שאת אומרת על הילדים, כי ילדים עכשיו נפגעים, זה יותר קדוש מהכול וחשוב מהכול להציל אותם. ואני רוצה לשאול גם את הרווחה מדוע את לא רואה את ילדיך שנתיים וחצי והם חושבים שאת לא בין החיים.

<< אורח >> ר': << אורח >>

מדוע הם לא עונים לפניות שלי שנתיים וחצי? מדוע אני מבקשת שיהיה חוק נוער, שתהיה עובדת סוציאלית לחוק הנוער והם לא מסכימים למנות שנתיים וחצי? כל הפניות שלי שנתיים וחצי נענו בהתעלמות. כשאנשים פנו אליהם, אמרו להם שהם מוכנים לפגישה רק אם אני לא אשתף בה.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

אני כן רוצה להגיד, גם אנחנו כחברי כנסת מוגבלים בסוגיות כאלה שהן סוגיות פרט והכול, ולכן אנחנו ננסה לברר רגע את המהות של מה שקורה פה, שזו שלילת הזכויות לראות את ילדיך.

<< אורח >> ר': << אורח >>

כל זכויות האנוש, אין.

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

מה הכתובת ש-ר' צריכה לפנות אליה בכדי לקבל סעד? אני לא הצלחתי להבין מתוך כל משרדי הממשלה ומתוך כל הגופים.

<< אורח >> ר': << אורח >>

פניתי לכולם.

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

לא הבנתי מי הכתובת.

<< אורח >> ר': << אורח >>

אם שר הרווחה אומר לי ידיי כבולות.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

אני מכירה שזו עו"סית מלווה, אבל - - -

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

אבל ידיו כבולות.

<< יור >> הי"ר נעמה לזימי: << יור >>

לא, השר, שוב, אם אני מבינה נכון, השר לא יכול להתערב בסוגיות פרט באופן הזה. זאת אומרת, זה לא חוקי בעניינים של קטינים.

<< אורח >> ר': << אורח >>

לא, במקרה הזה לא מתנהל הליך, לא הייתה ועדה מעולם של הרווחה לפני שחטפו אותם.

<< יור >> הי"ר נעמה לזימי: << יור >>

אבל פה אני רוצה רגע להפריד את ההתערבות הפרטנית, אלא להגיד, אנחנו רוצים תשובות על למה היא לא רואה את ילדיה ונמסר להם שהיא לא בין החיים. ולמה המשטרה לא עושה טיפול בעדויות.

<< אורח >> ר': << אורח >>

ולמה המשטרה שמחזיקה בעדויות מחרידות עליהם שהרחיקו כל פעם מייד אחרי העדויות, הייתה הוראה להרחיק את הפוגעים מהם במקום להגן עליהם. בינואר 2023 הופסקה ההגנה עליהם, וזה חשוב להבהיר. הילדים שלי היו מוגנים עד ינואר 2023, כי היו הוראות ברורות להגן עליהם אחרי החקירות. בינואר 2023 הופסקה ההגנה עליהם.

<< יור >> הי"ר נעמה לזימי: << יור >>

אנחנו ננסה, גם מטי ומירב בן ארי פה, אנחנו ננסה להבין ברשות, מי מהרווחה אחראי, שייתן לנו רגע איזושהי תשובה, אפילו בלי חשיפת פרטים, אלא תשובה קונקרטית מקצועית על מה שקורה פה. אני רק רוצה רגע להחזיר, את יודעת אבל שהפגיעה המינית לכאורה בילדיך היא כחלק מפגיעות מיניות טקסיות?

<< אורח >> ר': << אורח >>

כן. יש דברים שראיתי. זה לא רק זה. כן, אני יודעת על עוד פוגעים, אבל היו גם עדויות ברורות, גם של הילדים, וחלק מהפוגעים אני יודעת. אבל הפגיעות, אני הייתי צריכה להתמודד גם עם הימים לפני שעוד חטפו לי אותם עם ילדה שתופסת אותי וממררת בבכי והיא הייתה מבטיחה לי, אימא, אני אהיה בכלא. היא הייתה מתווכחת איתי והיא אמרה לי את זה כי אחרי שהיא סיפרה אמרו לה, הבטיחו לה שהיא תהיה בכלא כי עכשיו הם יגלו עליה, כי הם מחייבים אותה לבצע מעשים בכמה מבוגרים, בהרבה מבוגרים, בעוד ילדים, והיא באמת בחרדה. הילדה הזאת גם התווכחה איתי ואמרה לי, אימא, ירצחו אותך, והם משקרים אותה שרצחו אותי. היא גם יודעת מבחינתה שהיא תשב שבכלא, ואם מדינת ישראל לא תגן עליה, היא גם תהפוך לפדופיל. כי אם יש לה אבא וסבא וכל החברה מסביב שעושה מה שרוצה, הם מייצרים עוד פדופיליה. למה שלא תשב בכלא?

<< יור >> הי"ר נעמה לזימי: << יור >>

מירב בן ארי פה אמרה שהיא גם תנסה לברר פרטים, אנחנו כולנו ננסה. אני כן אבל אומרת שגם בתור ועדה, כדי להגיד, יש פה עדות שמחייבת אותנו לקבל תשובות, כמוכן בצנעת הפרט ולא לדיון, חז משמעית.

<< אורח >> ר': << אורח >>

צנעת הפרט זה גם שכשאני מבקשת תשובות לא יגידו לאנשים אחרים, יקיימו ועדה לילדים שלך, אבל בתנאי שרק את לא תהיי שם. ההתנהלות הגיעה למצבים של חוסר הסכמה להכיר בי כאדם כדי להשתיק את המקרה הזה בגלל האנשים המאוד בכירים במדינת ישראל שמעורבים בזה.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

תודה, ר'. אין הרבה מילים. נחמה, את רוצה?

<< אורח >> נחמה תאנה: << אורח >>

שלום, תודה רבה שאתם נותנים לי את הזכות הדיבור. דיברתי פה בוועדה הקודמת, בוועדה למעמד האישה. כל מה שאמרו פה היום, כל מה שאמרו פה היום אבל, אני מכירה, אני לא חושבת שחידשו לי פה משהו אחד. אני נפגעת מהרב טאו בגלל שאני ניסיתי לעצור את הפגיעה באחים שלי, כי לצערי הרב, הרב טאו יחד עם אימא שלי, שהיא חלק מרכזי בארגון פשע גדול, ארגון פדופיליה, שאין פה כמעט מישוה שלא ידעתי משהו ממה שהוא אומר, כי בתור בת בכורה שמנסה לעצור את אימא שלה כבר 36 שנה, אני מודעת לשמות, למקומות, לאנשים, לפרטי פרטים של האירועים. אני הגשתי תלונה במשטרה.

קודם כול, אני כמובן בתור ילדה פניתי למשטרה כבר כשהייתי בת עשר, בת 11, התקשרתי למשטרה, הלכתי למשטרה, הלכתי עם האחים שלי בעצמי למשטרה, אבל ההרגשה היא שיש מישוה מגבוה שמחליט להשתיק את זה, כי מדובר פה, כמו שחברתי אמרה, בדמויות מאוד מאוד בכירות. ניסיתי עכשיו שוב פעם, לפני כשלוש שנים, פתחתי שוב פעם את התלונה כנגד הרב טאו וכנגד אימא שלי, ששניהם ביחד, אימא שלי ראש מאוד עיקרי בארגון הזה. ונחקרו, אני חייבת להגיד במקרה הזה, בניגוד למקרים אחרים, המשטרה, כפי שאני רואה על זה, כן עשתה ועושה את עבודתה, להב 433 זימנו מעל 100 עדים לחקירה הזו, כולל שכנים שלי ממעלה חבר, שם גדלתי ושם הייתי עדה לפגיעות כמו שאמרתי, שכנים שלי מירושלים וכולי.

אבל כמובן שיש פה לחצים מאוד גדולים. בשיחות סגורות נאמר ונאמר למכרים רבים שידוע שהסיפור הזה נכון ופרקליטי המדינה שעסקו בזה אומרים שהסיפור הזה נכון, אבל יש פה הרבה לחצים וכולי וכולי. אני באה ואומרת, אנחנו פה רוצים להתחיל לשבור את המערכת הזו של הפדופיליה המאורגנת. לדבר זה נפלא וזה מקסים וזה חשוב ולהעלות מודעות זה חשוב. אני היום מנהלת מאבק ציבורי של כ-1,000 איש, ביניהם ר' היקרה שדיברה, כי אני הייתי ילדה בת עשר שלקחתי בידיים והייתי צריכה לסחוב שלושה אחים קטנים שהיו בתוך המקלט כבר לאירוע המטורף הזה, ואני הבטחתי לעצמי שאני לא אשאיר בן אדם לבד.

וכשהיא הגיעה להפגנות שלי, היא מציבור אחר, עם סיפור שלא עולה על הדעת בכלל, וכל העולם היה נגדה, אני אמרתי, אני יודעת מה זה להיות ילדה כשאף אחד לא מאמין לה, ואני לא אשאיר אותה לבד. ואני לקחתי אותה אליי הביתה והיא גרה אצלי בבית כבר שמונה חודשים. ואני פה בשביל להגיד שמשטרת ישראל מתעללת בנו מרגע שהיא הגיעה אליי הביתה. ואני מתקשרת בוכה, לחברת הכנסת פנינה, ואני מתקשרת לחבר הכנסת חילי טרופר שעושים לנו מעצרי שווא. הבן שלי טירון, חזר מהצבא, כולנו סוגרים את כל החלונות, נועלים, מתקשרים בשבת כי האישה הזאת רדופה ומי שעוזר לה הופך להיות רדוף. הוציאו נגדי צווים על צווים שאני עוברת חוק בלי שבכלל קראו לי לדיון, בלי שנתנו לי בכלל, ואז אמרו שאני עוברת על החוקים. אמרו שיהרסו לי את כל המאבק על הרב טאו, קיבלתי אימים על החיים שלי, אבל אני לא אעזוב בן אדם לבד שנאבק על החיים שלו.

ואני פה בשביל להגיד, ואין כמעט חבר כנסת שלא פניתי אליו בסיפורה של ר', ואני רוצה שיגישו שאילתה היום לשר הרווחה, כי יש פה שני ילדים בסיכון, ואני ראתי איך הילד בסיכון מאבא שלו. יש פה ילדים בסיכון ולכל מי שיש פה יש חובת דיווח. ואני לא אשב ולא אשקוט, גם אם יהרסו לי את המאבק על הרב טאו וגם אם יהרסו לי את החיים שלי, אני לא אשתוק עד שהילדים האלה של ר' יהיו מוגנים ויחזרו לאימא שלהם. ואם זה

לא קורה, אין לכנסת ישראל מקום, שזה מה שקורה, שאנחנו שתינו נרדפות על ידי רשויות המדינה, היא בגלל שהיא מגנה על הילדים שלה, ואני בגלל שאני מגנה עליה. תודה רבה.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

תודה, נחמה. אנחנו נהיה בקשר גם אחרי, אני אנסה לברר זאת. עו"ד רותם אלוני.

<< אורח >> רותם אלוני: << אורח >>

צוהריים טובים כבר. אני שמחה מאוד על הדיון הזה, אבל אני קצת מתקוממת על זה שאנחנו כל הזמן מדברים על זה שהתלונות הגיעו לפני שנה כשאני לפני כבר כמעט שש שנים הגעתי עם עשרות תלונות של משפחות, דני ליווה משפחות שאני ייצגתי, ופנינו למשטרה עם מידע עצום על הרבה מאוד ילדים. זה היה בזמן אמת, כשהילדים, חלק מהם עדיין נפגעו. הייתה לנו פגישה במטה הארצי ששם הבטיחו לנו שיבצעו חקירה, אבל בגלל אילו שהן מחלוקות פנימיות בין שתי יחידות בתוך המשטרה זה לא מוצא, והנה כעבור חמש שנים אנחנו מגיעות בדיוק לאותו מקום ומדברות שוב פעם על אותו דבר, ועוד פעם אנחנו מגיעים למצב שבו אין מענה לבעיה הזו.

כדי שחקירה כזאת תצליח וכדי שיהיה פה איזושהו משהו, אני מדברת פה למשטרה, כי בסוף המשטרה היא זו שצריכה לבצע את החקירה הזו, לא מספיק שיחידה אחת תעשה את זה. מה שקרה בפעם הקודמת זה שזה נפל בין הכיסאות של היחידות החוקרות השונות, וכדי שאנחנו בכלל נוכל לתת איזושהו מענה לזה, זה צריך להיות איזושהו צוות ייעודי שנועד לפתור את הבעיה הספציפית הזאת, שיכול לעבוד גם ברשת, גם מול האינטרפול וגם מול תלונות ודיווחים שמגיעים בשטח.

וצריך כל הזמן לזכור, ואנחנו לא כל כך דיברנו על זה, אבל שגם הילדים וגם הנשים שעברו את הפגיעות האלה, מאוד קשה להם לספר את מה שקרה, כי בגלל הפוסט טראומה והדיסוציאציה הקשה שהם נמצאים בה, הסיפורים הם מאוד מעורפלים, יש פיסות של מידע. המשטרה הבטיחה שהיא תבדוק את פיסות המידע האלה, אבל לצערי גם את זה היא לא עשתה.

והנה אנחנו פה, ולדעתי, אם המשטרה לא תחליט שהיא מרימה את זה, אנחנו ניפגש פה בעוד שנתיים עוד פעם, ובעוד חמש שנים עוד פעם, כי זאת בסוף החלטה של מדיניות שמחליטים שרוצים למגר את התופעה הזאת. אני מאוד מקווה שהמשטרה תרים את הכפפה פה במקרה הזה.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

תודה רבה. רוחמה רוצה גם כן.

<< אורח >> רוחמה גמרמן: << אורח >>

תודה. לא חשבתי שאני אדבר, אבל כשנאמר לגבי הכתות, אני יושבת ראש ארגון פורום של תקווה לנפגעות ונפגעי כתות ובני משפחה, ורציתי להגיד שיש פגיעות מיניות טקסיות גם בכתות.

אני לפני שלוש שנים קיבלתי עדות נוראית מנפגעת של פגיעות טקסיות בתוך כת. אז אני לא ידעתי לתת לזה שם, לא ידעתי לתת לזה הגדרה. ואני חושבת שאני הייתי האדם הראשון שבכלל העז לדבר, והיא הייתה מבולבלת ומפוחדת. ולי לא היו כלים, כיושבת ראש ארגון לא היו לי כלים איך לעזור לה, הדבר היחיד שאני יכולתי להגיד לה, אני מאמינה לך, ואולי זה הדבר שהיא הייתה צריכה לשמוע באותו רגע. אבל זה כואב לי שאין הגנה ואין חקיקה ואין כלום ונשים ממשיכות להיפגע וילדות ממשיכות להיפגע. ומה אני? אני בעצמי נפגעת, כלומר, שורדת כת. זה קשה להכיל את זה שאין דרך איך לעזור. בבקשה, תעשו משהו כדי שזה לא יקרה.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

רוחמה, תודה לך. דניאל שרון. מצטערת, אצלי ברשימה פשוט לא הופעת, עכשיו אתה מופיע, סליחה על העיכוב. אתה העיתונאי שכתב את הכתבה הראשונה על הפגיעות הטקסיות, תודה שאתה כאן ושאתה תומך בנפגעות.

<< אורח >> דניאל שרון: << אורח >>

נכון. תודה רבה. אני רוצה קודם כול להגיד שאני חושב שכדאי להכניס את הסיפור הזה לפרופורציה, כי הוא כל כך גדול שאנחנו לא קולטים בכלל מה זה הדיון הזה. אנחנו מדברים כאן על תופעה שהיא תופעה עולמית שמתרחשת בכל העולם. אני נחשפתי לסיפור הזה באמת, וסליחה שהקול שלי כל כך רועד, כי זה באמת קשה לדבר על זה, אפילו שלא נפגעת, ממש לקבל את הדבר הזה שזה קורה בעולם – זה מאוד קשה. נחשפתי למאות עדויות ברשת של אנשים בחו"ל שמדברים בדיוק על הדברים האלה, ממש אותן פרקטיקות אחד לאחד, והלב שלי היה במין, איך יכול להיות שהדבר הזה מתקיים בעולם הזה ואנחנו לא יודעים?

וככל שחקרתי וראיתי מה קורה שם, ואני באמת מבקש את הקשב של כולם, בין אם זה בבית, בין אם זה שלך, חברת הכנסת נעמה לזימי, מדובר פה במנגנון שכל החברה שלנו בנויה עליו. זאת אומרת, כמו שאנחנו רואים עם פרשות שהתפרצו בעולם: פרשת ג'פרי אפשטיין, פרשת ג'ימי סביל, פרשות באוסטרליה ובבלגיה ובכל מדינה בעולם. אנשים שמוכנים להרחיק לכת עד לכדי פגיעה בילדים אלה אנשים שיש להם הרבה כוח.

כי ברגע שאתה מוכן לעבור את הדבר הזה, אתה נכנס לאיזשהו מעגל של אנשים שמוכנים לעשות את הדבר הזה ושכל אחד מהם יש את הסחיטה ואת החומרים אחד על השני. בגלל זה גם הצילומים והקלטות הם לא רק עניין של כסף, יש כאן עניין של שליטה וכוח. ברגע שיש למישהו קלטת עליך שפגעת במישהו, גם אם זה נעשה במרמה, גם אם אנסו אותך לפגוע במישהו, אתה נעול שם בתוך המערכת ואין לך איך לצאת.

ואני חושב שמה שקורה היום, זה שאנחנו יכולים לדבר על הדבר הזה, זו פעם ראשונה בהיסטוריה שלנפגעים ופוגעים יש מקום לצאת החוצה ולכואב ולהגיד, להודות, א', גם שהם פגעו וגם שהם נפגעו, כי זה תמיד בא ביחד. ר' אמרה מקודם משהו מאוד נכון, שברגע שילדים עוברים פגיעה כזאת בילדות והיא נשארת לא מטופלת, זה אחר כך הופך למצב שהאדם הזה הופך להיות פדופיל בעצמו.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

עלול להפוך.

<< אורח >> דניאל שרון: << אורח >>

עלול להפוך להיות פדופיל בעצמו אם זה לא נשאר מטופל. זה קורה כי יש לו שם איזושהי טראומה שהיא לא פתורה. סליחה שאני זה, אבל אני חושב שזה ממש חשוב שהקשב שלכם יהיה כאן. זה משהו, זאת אומרת, אם אנחנו בתור העם היהודי, כל המהות שלנו היא המוסר היהודי, היציאה נגד עבודה זרה, על זה קמנו, בשביל זה יש עם יהודי, כי אנחנו הסכמנו להילחם על העובדה הזאת שיש אלוהים אחד ויש מוסר שהוא מוסר של הטבע והוא לא החוקים של בני האדם, ואם אנחנו כעם יהודי לא נוכל להוציא מאיתנו את הליטרלי עבודה זרה הזאת, אין שום סיבה לקיום שלנו.

וגם היה מקודם עם כל החטופים וכל הזה, זה כל כך כואב, כי אם אנחנו נראה שהאנשים שמנהלים פה את הדברים הם אנשים שמוכנים לבגוד בחיים בצורה כל כך קשה עד לכדי פגיעה ורצח ואונס של ילד, איך אנחנו יכולים לצפות שהם לא יבגדו בנו? איך אנחנו יכולים לצפות שזה יקרה? ואם אנחנו נצליח לפתור את הבעיה הזאת, גם כל שאר הבעיות יכולות להיפתר. אם אנחנו באמת נצליח להסתכל בעיניים לבעיה הזאת של פגיעות טקסיות ופדופיליה וצייד הפדופילים וילדי תימן ואין ספור הפרשות שכבר יש במדינה שרק צועקות לשמיים את זה

שחבר'ה, יש לנו פה בעיה קשה ברמה שאנחנו נצטרך שנים של אבל בשביל לעכל את מה שקורה פה. וזו התחלה, ותודה רבה על ההתחלה הזאת, ואני מקווה שזה באמת ימשיך.

<< יור >> הי"ר נעמה לזימי: << יור >>

תודה. וכן חייב לשים רק את הדברים, יש כרגע ילדים שנפגעים והם צריכים הצלה. ההכרה והתיקון זה השלב היותר מאוחר, עכשיו יש את הבסיס.

<< אורח >> דניאל שרון: << אורח >>

אני חושב שהכרה היא נקודה מאוד מאוד חשובה כי ממנה יוצאים כל הדברים.

<< יור >> הי"ר נעמה לזימי: << יור >>

כן בוודאי, אבל זה לא פינג-פונג, אני מסכמת את הדיון, סליחה. אני רק אומרת שיש פה ילדים שצריך להציל אותם וזה הסיפור. אני כן רוצה אבל להגיד תודה לכל אנשי התקשורת, לכם, אני באמת אומרת, הנה החשיבות של הרשות הרביעית כמי שחושפת עוולות ומכריחה אותנו להסתכל בדברים שהנפש לא מסוגלת להכיל. אני חושבת שזה הסיפור באמת, שהנפש לא מסוגלת להכיל, כמו שיעל תיארה לפני כן, וזה גורם לנו לפעמים לא להבין מה קורה, אבל כשיש מי ששם את זה, ממסמך את זה ואומר את זה, זה מחייב אותנו לעשות מעשה.

אני אסכם את הדיון. אני רוצה כן להגיד ראשית תודה רבה, תודה גם לכן על האומץ להיחשף ולדבר ולהגיד את הדברים. כולנו בטלטלה פה וכולנו לא מצליחים. זה מהדיונים הראשונים שאני חושבת שאנחנו רואים שאנחנו נכנסים אליהם בחשש אמיתי להגיד מאיפה מתחילים, מה עושים, ולכן אני קודם כול אגיד, תהיה ישיבת מעקב עד סוף הכנס הזה. בגלל שזאת הייתה ישיבה ראשונה, אנחנו רוצים להגיד את זה, הוועדות קיימו ישיבה ראשונה בנושא כדי ללמוד את הנושא. ובאמת, למרות שקראנו את הכתבות, ולמרות שזה, זה קשה לשמוע את זה ממקור ראשון ולראות פנים ואנשים ונשים שמדברות ונחשפות באומץ, זה קשה גם לשמוע שיש ילדים שנפגעים גם ברגע זה. זאת אומרת, זה דבר שהוא מטלטל את הנפש להבין אותו.

אבל עד לוועדת המעקב, וגם אם יהיו עדויות אחרות שירצו לדבר, יהיה להן מקום, אבל ועדת המעקב הבאה תהיה ועדת רשויות. אנחנו רוצות גם לאסוף מארגוני החברה האזרחית, מכל מי שדיברו כאן ואחרים, מה צריך לברר ואילו נתונים לבקש כדי שנבוא לדיון הבא בבקשה שהרשויות ייתנו לנו נתונים, מי זומנו לחקירה, כמה עדויות נגבו, על תיקים שנסגרו, מה זיהו כפגיעות שתיארו אלמנט טקסי, קבוצתי, קהילתי והתייחסו אליהם כאינדיבידואל. אלה שאלות שנצטרך להציג ולקבל מהרשויות בחזרה, ואנחנו לא נקבל טיוח. אנחנו נשאל את זה מראש ואנחנו נרצה נתונים. אנחנו נרצה נתונים, אנחנו נרצה את זה מהמשרה, ממשרד המשפטים, פרקליטות המדינה, רווחה, בריאות. ואם אפשר לקיים עד הדיון שיהיה איזה פורום חשיבה משותפת, גם בראי התמודדות עם התופעה. הרי בסוף המערכות גם לומדות להתמודד עם תופעות שהן חדשות.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

משרד החינוך גם.

<< יור >> הי"ר נעמה לזימי: << יור >>

כן, בהחלט, את צודקת, איך באמת לגשת לילד שמתאר משהו כזה או ילדה.

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

נעמה, אם אפשר, אפרופו הדיווחים שביקשת, הם צריכים להיות בדיווחים במקרו, אבל גם פר מקרה.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

נכון.

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

זיהינו כאן חמישה מקרים, והילדים של ר', אנחנו צריכים לדעת איפה זה עומד בהקדם, מעבר למקרו, גם למיקרו.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

זה נכנס.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

היא צריכה לצאת עם כתובת. יש אפשרות כזו שהיום תהיה לה כתובת, מישהו שיוכל לדבר איתה?

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

אחרי הדיון הצוות פה ינסה לעזור, בסדר?

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

אוקיי, תודה.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

פשוט הכול פה מאוד רגיש, הצוות ינסה לתווך למי אפשר אולי או לאן וגם אנחנו פה זמינים. אגב, אמרתי, גם מירב בן ארי, גם מטי צרפתי וגם אני, אנחנו זמינים.

מטי הציעה לפני כן תוך כדי הדיון שהמפכ"ל או שהמשטרה ייתנו לנו דו"ח, אם אפשר לבקש את זה בסיכום הדיון, אחת לשבועיים דו"ח לוועדה, להגיד מה מתקדם, מה נעשה. אנחנו שומעות שיש פה טיפול של שנה בלבד, אבל אנחנו לא יודעות אם מישהו בכלל זומן לחקירה או עדות. תיק פתוח כאיזה שם קוד לטיפול? היינו רוצים לקבל דו"ח דו-שבועי על הטיפול, ואולי גם באמת לדיון הבא יהיה אפשר להזמין את מפכ"ל המשטרה. זו סוגיה לאומית, רשת סחר בילדים פדופילית זו לא סוגיה נישתית, זו סוגיה לאומית. או לפחות לשלוח לו את הזימון ושיגיע בן אדם שייתן לנו פה תשובות כמו שנרצה לקבל.

אני אפילו מציעה באמת שנקבע את זה מראש, שניתן איזה חודש התראה כדי שהאמת לא יהיה בהתראה קצרה. פה את הדיון הזה פנינה לקחה את זה, אמרה בואי נעשה את זה ואמרנו ננעץ דיון עכשיו כדי שיקרה, אבל לדיון הבא אפשר באמת להתכונן ולהתייחס לזה באמת בשיא הרגישות והתכנון.

ואני רוצה גם להגיד לכל החברה האזרחית, אתן מלמדות אותנו הרבה, אנחנו שואבות מכן ידע והבנה. זה לא פשוט, ואנחנו ננסה לעשות את זה יחד, וגם אם זה יהיה תהליך, אני חושבת שפה הסיפור הוא הרצף של הדיונים, הוא לא רק להגיד דנו בזה פה, אלא לנהל את זה כתהליך שגם ילמד את הרשויות איך פועלים בסוגיה שנכנסה עכשיו כאיזושהי קטגוריה חדשה קשה, וגם כדי לוודא שאכן התהליכים נעשים ושיש באמת טיפול.

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

נעמה, רק אחד הדברים שממש הטריד אותי זה איזושהי תחושה של מדיניות טיוח.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

נכון, בדיוק. ולכן אני אומרת, הרצף.

<< דובר >> מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד): << דובר >>

ופה זה משהו שאסור לנו - - - .

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

נכון, וטוב ששמת את זה גם כמו שזה, מדיניות טיוח. ולכן הפיקוח הפרלמנטרי, תפקידו פה הוא לוודא שהרשויות לא מטייחות, גם לא רק שהן פועלות, מבצעות, אלא גם שלא מטייחות במכוון. אנחנו נהיה בקשר, עד סוף הכנס יהיה דיון נוסף, כמו שביקשנו גם, יהיו שאלות קונקרטיות. אנא מכם, בשבוע-שבועיים הקרובים תשלחו את השאלות כדי שיהיו לפחות שבועיים לרשויות להיערך עם תשובות.

לא נקבל שיבואו בלי תשובות, אבל אנחנו צריכים גם לא לתת את האפשרות להגיד, העברתם את זה מאוחר מדי, לא היה זמן לאסוף. אני לא רוצה לשמוע את התירוצים האלה, אני רוצה שנשלח את השאלות האלה מספיק בזמן כדי שנקבל פה גם תשובות ונעשה דיון פרלמנטרי טוב, נוקב ככל שניתן. וכמובן אם יהיו עדויות אחרות שירצו גם לחשוף או לדבר, בוודאי. ורק להגיד גם ל-ע', הסיפור של שיחה מוקלטת שלא טופלה, אני חושבת שנרצה לקבל גם על זה תשובות. זה מסמר שיער.

<< קריאה >> קריאה: << קריאה >>

פגיעות בילדים שלא טופלו. כל מקרה לגופו.

<< יור >> היו"ר נעמה לזימי: << יור >>

נכון. תודה רבה. זה יכל להיות דיון מאוד אמוציונלי ושנתפוצץ, וזה היה דיון מאוד מאוד קונקרטי, אז אני מודה גם לכולם, כי הנושא מאוד רגיש. תודה.

<< סיום >> הישיבה ננעלה בשעה 13:17. << סיום >>